

Rie's dagbog 2014

Fra Sant Carles via Sardinien, Sicilien,
Calabrien & Apulien til det Ioniske

Ries dagbog

efter en længere vinterpause, til Sant Carles via London

7. marts 2014 til 1. maj 2014

Det er snart lang tid siden vi tog Troldand på land i Sant Carles de la Rapita. Siden da, har vi været i Indonesien og rejse sammen med Stens fætter, der er chef for Red Barnet dér, og hans kone Viginia. Vi var derefter en måned i Cambodia, hvor vi arbejder på de to skoler som Stens bror supporterer i Siam Reap, der ligger lige ved temperne i Ankor Wat. Om disse rejser kan man læse i Ries dagbøger fra vores tur til [Indonesien og Cambodia](#), lige som der kan findes billeder derfra på hjemmesidens nyoprettede sider om [andre rejser](#).

Ja, og så holdt vi jul derhjemme. Nu skal vi så sydpå til lidt længere dage. St Carles de la Rapita's nærmeste lufthavn er Reus. Det er kun Ryan Air der flyver på Reus og det gør de fra Stansted. Til gængæld flyver EasyJet fra København til Stanstead, så det gav jo mulighed for at besøge venner i London. Vi have undersøgt, at det var muligt at opmagasinere bagage i Stansed, så vi ikke skulle slæbe rundt i London på reservedele til båden (2x20 kg)! Vi skal besøge min gudmors søn Peter og hans kone Alison, der bor i Wooburn Green ude vest for London; Amy en engelsk pige der var i Danmark nogle år, hvor hun adopterede os skal vi også besøge ude i East End. Og til sidst skal vi besøge William og Jackie, som vi lærte at kende, da vi boede i Brussel for næsten 25 år siden.

Fredag den 7. marts 2014

Ankom til London Stanstead ved middagstid. Tog direkte til en frisør Amy havde anbefalet og jeg blev klippet. Sten muggede noget da der skulle betale, men kon så til den fornuftige konklusion at det nok var med damefrisører lige som med P-bøder: betal dem og glem det hurtigst muligt. Derfra videre til en boghandel, Standfords og købte en pilot over Adriaterhavet. Derfra til Merylbone, hvor vi mødte Peter, og derfra kørte vi sammen hjem til ham og Allison's hus i Wooburn Green. Deres datter Harriet var hjemme. Hyggeligt at se hende, for hende så vi ikke sidst vi var her.

Lørdag den 8. marts 2014

Peter og Alsons søn William skulle spille en hockey kamp (altså land hockey) på sin skole om eftermiddagen. Vi tog det roligt om formiddagen og kørte til hans skole i udkanten af Oxford lige efter en stor brunch med alt tilhørende. Det var dejligt vejr, og spændende at se hockey. Desværre havde udeholdet overtaget, men det tog vi alle pænt. William kom med tilbage for at holde weekend hjemme (det er en kostskole!).

Til Hockeykamp på Williams skole. Det gik ikke så godt for Williams hold

Søndag den 9. marts 2014

Endnu en stille og rolig formiddag, hvor vi sov længe og fik morgenmad. Peter skulle af sted for at flyve til Doha, hvor hans firma har oprettet et kontor. Allison kørte os til stationen i Beaconsfield, hvor vi tog toget til 'Marylbone' og Underground videre til 'Bow End' ved Tower Hamlets, hvor Amy bor. Det var dejligt at se Amy og Jay igen, vi har ikke set dem siden de var på besøg i Sevilla under April festivalen i 2012. Vi fik os en stille øl og gik på pub og spiste aftensmad.

Der slappes af hos Jay og Amy

Mandag den 10. marts 2014

Idag skulle vi være rigtige turister. Ingen af os havde været, hverken på 'Victoria and Albert Museum' eller på 'Natural History Museum'. Så det var dagens plan. Det er begge flotte museer, som har været gennem renoveringer her for nyligt. Victoria and Albert Museum er museum for kunst og kunsthåndværk og Natural History Museum er som navnet siger et naturhistorisk museum, med en kæmpe samling, og jeg tror ikke vi så en brøkdal af hvad de har, men flot, flot hus. Stens solbriller led en krank skæbne, de blev erklæret ødelagte og vi måtte ud og finde et par til ham. Heldigvis viste det sig at de solbriller han havde forelsket sig i også passede ham, så det var egentlig ret let da vi fandt en solbrille forretning

Vi havde fået fat i Sam og Alex som vi første gang mødt i Galicien og senere mødte i Horta efter de havde været i Caribien og skulle tilbage til England. Alex er tilbage i sit gamle job mens Sam er blevet redaktør på et bådeblad ('Sailing Today', det er et drømmjob for ham) og de har det begge fint. Vi havde inviteret dem ud og spise og de havde forelået at vi mødtes i Brixton. Vi mødtes ved stationen og Amy kom også, det var rigtig hyggeligt at se dem igen. De har ikke nogle umiddelbart nogle planer om at sejle langt igen, meeen man ved aldrig og Sam vil meget gerne til Færøerne og Grønland, men han er jo også en ung mand.

Gensyn med Sam og Alex (Sam nu redaktør for Sailing today)

Tirsdag den 11. marts 2014

Jeg har aldrig set Guildhall ('Rådhuset' i City of London, hvor the 'Cooperation' mødes) så på vej til Tate Modern gik vi den vej forbi. Sten har tidligere har arbejdet meget sammen med planlægningschefen for City of London, Peter

Reese. Vi gik ind i forhallen på Guildhall og Sten spurgte efter Peter Reese (han påstod at Peter ville vide hvem han var, men efter at have set stedet havde jeg nu min tvivl om resultatet). Tre minutter efter kom hans sekretær ned og hentede os og vi blev ført op på hans kontor! Jeg har aldrig mødt ham, men har selvfølgelig hørt om ham. Vi udvekslede almindelige høfligheder og vi blev så inviteret på frokost et sted lige i nærheden, ret chikt. Det var rigtig hyggeligt og spændende at høre om planlægning i London fra hans mund. Hans tid som planlægningschef er ved at være talte, idet han om to uger skal være adjungeret professor på Bartlett School of Architecture. Efter frokosten tog vi os sammen og gik videre til Tate Modern, men det var hurtig overstået. Ikke mange perler, der er noget Picasso, men det er set bedre i andre sammenhænge.

Sidst på eftermiddagen tog hentede vi vores happengut hos Any og Jay og tog videre til Jackie and William i Highbury. Og dem har vi jo ikke set siden hun døbte Troldand i juli 2005 i Chichester Harbour, så der var meget at tale om. William lavede dejlig fiskemiddag til os og vi havde en fin aften. Detes to piger, Naomi og Zoe læser i Oxford, så de var ikke hjemme, men deres yngste søn Rafael var hjemme, sød dreng. Når jeg ser ham kan jeg godt se at der må være gået ni år siden vi så dem sidst.

Onsdag den 12. marts 2014

Rolig formiddag. Sidst på formiddagen to vi en bus til Highgate sammen med William, for at besøge Karl Marx gravsted. Sten bemærkede med glæde at historikeren Eric Hobsbawm, der døde for blot få år siden også har fundet plads nær 'den store mester', og at han kunne derfor også vise sin respekt for ham. Fik en sandwich på en pub og tog bussen hjem. Vi fik indisk take-away til middag og havde en hyggelig aften. Siden sidst har Jackie fået udgivet sin bog om Chagal. Hun har som den eneste fået adgang til de kilder hans barnebarn har liggende, lyder spændende. Jeg undersøgte om jeg kunne finde bogen som e-bog. Det kunne jeg så nu ligger den på min tablet,- smart ting så'en en tablet. Willian er holdt op i EU kommissionen, og er blevet adjungeret professor på Imperial College.

Torsdag den 13. marts 2014

Vores fly gik klokken 11:10 så vi havde regnet ud, at vi skulle op klokken syv. Herefter gik alt som efter en snor. William fulgte os til undergrundsstationen, og efter to skift sad vi i toget til Standstead og havde købt billetter for £50 (det er en tgrejse på bare 40 minutter så sig ikke at tog er dyrt i Danmark) . Det næste chock kom da vi skulle hente de to tasker, der havde stået i en uge i Standstead: £100. Nå, der havde jo aldrig været tale om, at vi skulle slæbe rundt på dem, men alligevel!

Highgate kirkegård

Ankom i god ro og orden til Reus, fik vores tasker, hentede den bil vi havde lejet hjemmefra og satte kursen mod Sant Carles de la Rapita. Da vi nåede frem var vi grundig sultne, så vi standsede ved Bar Maria, et af vores lokale 'vandhuller' fra sidste år. Vi spiste et par sandwich og så gik turen videre til Marinaen. Troldand lå på land og havde det virkelig fint, men trænger til en kærlig hånd. Vi bar alt vores habengut ombord og fik faktisk pakket alt ud, og lagt så meget væk som muligt. Så gjorde vi klar til morgendagens arbejde. Vi spiste i sejlklubben, for vi orker ikke at begynde at lave mad ombord så længe vi er på land. Planen er at vi skal i vandet på mandag. Pladsmanden Thomas bekræftede dette, så det er så bare om at komme i gang. Inden vi faldt omkuld, konstaterede vi at fjernsynet virker og at der var lidt spansk brandy tilbage på flasken.

Fredag den 14. marts 2014

Skylle dæk, vaske skvætlisten, vaske fribord, vaske bunden, polere fribord og rense skruen; så var vi også brugt op. Troldand er hævet lidt, ikke meget, men vi kan næsten klare os uden

stillads, kun fremme i stævnen skal vi bruge en stige. Det er en fordel ved sænkekølen. Ind imellem havde vi så også haft tid til at tage op til Bar Maria og spise tapas til frokost. Aftensmaden spiste vi her i klubben. Vi tømte konjakflasken og gik til køjs. Snakkede lidt om, hvor hvem var mest øm og hvordan vi mon kom ud af køjen i morgen.

Lørdag den 15. marts 2014

Heldigvis havde vi ikke travlt i dag, kun et projekt: bunden skal males! Det gik ikke hurtigt med at komme ud af køjen, men det gik, vi var begge overraskede over, at vi ikke var mere mærkede. Solen skinnede fra en skyfri himmel, og det var så lunt, at vi kunne arbejde i skjortærmer. Sten gik skruen efter, smurte den og skiftede tærezink. Jeg gik i gang med at sætte malertape på i vandlinien, og derefter, begyndte jeg med en pensel at bundmale de lidt skæve hjørner og kanter. Alt arbejde startede i bunden, så de skæve arbejdsstillinger blev overstået først. Sejt var det, og da vi fik gang i malerrullerne, gik det frisk fremad. Vi var færdige inden frokost. Endnu engang frekventerede vi Bar Maria. I dag sad vi ude i solen. Vi tog tilbage til båden og begyndte oprydningen og fik os en morfar. Egentlig var det meningen, at vi ville have været oppe i byen og spise, men vi gik i stå ved sejlklubben og spiste der. Ikke noget særligt, men ok.

Søndag den 16. marts 2014

Også i dag var vi glade for at vi havde fået så meget overstået i fredags, for opgaverne tårner sig ikke op hver dag. I dag handlede det om at få pakket malingen væk igen. Den skal langt væk, for den skal først bruges om et år, og den skal ned under hynderne, længst bag ude i skibet. Jeg gik ufortrødent i gang med at vokse fribordet. Da Sten havde pakket malingen væk og næsten ryddet helt om om bord, hjalp han med fribordet. Vi var færdige før frokost, og vi følte os rigtig gode, og var lidt trætte. Vi fik os en morfar, og fortsatte oprydningen. Vi er allerede faldet ind i den lokale gænge med sen frokost og sen aftensmad.

Mandag den 17. marts 2014

Vi kom godt nok tidligt op, men vi havde god

tid, for pladsmanden Thomas ville først hænge os op i trave-liften lige inden frokost. Det blev så klokken halv-tolv. Vi fik bundmalet pletterne, hvor bukkene havde stået og den øverste del af kølen. Så gik vi til frokost - på Bar Maria. Klokkeren tre kom de to kranførere og satte Troldand i vandet. Vi startede maskinen - høj pibelyd - der ikke hørte til! Stoppede maskinen - startede den igen - pibelyden kom fra vandpumpens kilerem! Et ikke helt uventet problem, vi har haft problemer med at tage kølevand ind i en priode; så det er altså nu det skal løses! Thomas fik fat i en mekaniker og vi fik lov til at blive liggende i vandet lige ved kranen.

Tirsdag den 18. marts 2014

Det var helt vidunderligt, da jeg af helt naturlige grunde måtte ud af sengen imorges, at se en blodrød sol ud af det bagbords vindue. Til den anden side så jeg de de gyldne bjerge i morgenlyset. Det var slet ikke meningen at stå op, men det kom jeg til. Det var så godt nok, for det varede ikke længe før Thomas kom og sagde, at det ikke ville vare længe før vi ville blive bugseret ind på vores plads. Lidt over ni lå vi på vores plads og gik i gang med at vaske dæk.

På landpladsen lå vi sammen med englænderne Charlie og Maggie i 'Alkira'. De skal hurtigst muligt sydpå for at hente en sprayhood og bimini de har fået lavet et eller andet sted. Da vi skulle handle, og vi har bil, tog vi dem med. Det ville de gerne takke for med en drink i baren. Den fik vi så ved syvtiden og inden da satte vi genauen på. Efter drink gik vi tilbage til båden og fik en gang spagetti. Så var vi også brugt op.

Onsdag den 19. marts 2014

Der var dømt vaskedag. Fik vasket to maskiner inden mekanikeren kom tilbage med den reparerede pumpe. Han siger den ser rigtig fin ud efter at to rustne lejer er udskiftede og der er sat ny simmerringe i. Der er altså ikke nogen grund til at købe en ny. Så indkøb af ny pumpe er midlertidig aflyst - €€€€!!

Vores påhængsmotor har i en periode klaret sig med en intermistisk reparation af chokeren, men vi har haft ny reservedele med herved. Nu fik Sten så den ide at mekanikeren skulle tage

motoren og reservedelene med hjem på værkstedet! Så slipper Sten for at slås mere med den maskine og endnu et problem bliver løst.

Torsdag den 20. marts 2014

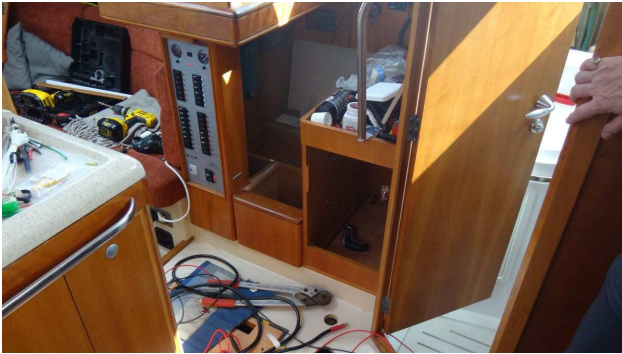
Vi er blevet forkølede og hoster (det må være fra flyveturen herved?), Sten meget mere end mig, så han tager en sygedag i dag, jeg tager en omsorgsdag. Sten fik det bedre hen under aftenen så han fik laver middag.

Fredag den 21. marts 2014

Trods Stens svage helbred prøvede han at flytte påhængsmotorbeslaget fra bagbord- til styrbord side af hækken. På den måde kunne vi få plads til Fortress ankeret på hækken og fjerne de lille 10 kg Bruceanker derfra, idet vi ikke har brugt det sidste fire år. Desværre kunne det ikke umiddelbar lade sig gøre, så vi er gået i tænkebox igen, for vi skal have Fortressankerert mere tilgængeligt hvis det skal kunne fungere som et effektivt hækanker. Jeg er gået i gang med rengøringen under dæk, det skal jo også gøres.

Mekanikeren Ramon kom med påhængsmotoren, så er det projekt også på plads. Beslaget til redningsflåden er brugt op, dvs det trænger til fornyelse, da både plastikbeslagene og gjordene er ødelagt, gjordene har vi skifte en gang undervejs. Vi spurgte Ramon om han havde en ide. Da vi gik op på værkstedet for at betale for alle fornøjelserne, lå der et forslag klar. Vi kiggede på det og besluttede os for at investere i et nyt, det nytter ikke at blive ved med at reparere på noget der aldrig har været helt godt.

Et andet af årets større projekter er installation af ny lader og AC-DC inverter. Sten fandt delene frem, så han var klar til at skifte laderen fra morgenstunden. Laderen (som nu er 13 år begyndte jo at drille os sidste år. Da vi i 2010, havde vundet en Mastervolt lader ved Southerly regattaen i the Solent, var det jo bare at skifte den ud; - og det skal så være i morgen at det projekt startes.

Installation af lader: FØR

Lørdag den 22. marts 2014

Sten gik straks i gang med det elektriske projekt, og umiddelbart derefter, lignede båden under dæk, noget der var væltet. Jeg gik i cockpittet for at forberede forårets andet store projekt: renovering af gummien i teaken. Det er et pillearbejde. Der faldt et par dråber regn, da jeg gik i gang, så vi satte solsejlet op. Jeg arbejdede stødt og roligt, fy for noget sort svineri, heldigvis fik jeg støvsuget det meste op. Frokost spiste vi i klubben, da pantryet ikke var umiddelbart tilgængeligt. Regnen kom igen, da jeg var næsten færdig. Nu udestår der bare at jeg får slebet det sidste væk med noget groft sandpapir; så ved jeg hvad jeg skal lave i morgen. Sten blev færdig med det store udskiftningsprojekt og vi nød en stille øl! Hen under aftenen begyndte det at blæse, det havde 'El Tiempo' også lovet. Men efter en lang periode uden vind og med en næsten larmende stilhed var det lidt af en omvæltning. Vi justerede fortøjningerne og byggede rede.

Installation af lader: EFTER

Søndag den 23. marts 2014

En stille morgen, det var køligt for ikke at så Sten gik på kontoret, for at checke mulig ny strøm-måler-læser og chekede i øvrigt

installationen fra i går. Jeg gik i værkstedet og strikkede. Da det blev lidt lunere fortsatte jeg med fjerne-gummi-projektet. Stadig træls og svinagtigt. Vinden tog til (den nåede op på 22 m/s), hvilket vi godt vidste den ville og efter et par timer, blev det for træls. Solen skinnede fra en skyfri himmel og det ville sikkert være helt vidunderligt i en læ krog, men her var det rigtig koldt og naturen larmede meget. Der blev ikke lavet meget denne søndag. Gik op i byen og fik paella til frokost og fik tapas i klubben om aften. Og rigtig nok: da vi gik på puden var vinden løjet helt af.

Mandag den 24. marts 2014

Der var lovet stille vejr i dag, så der var dømt udendørs arbejde. Solen skinnede om morgenen men hurtigt kom der et let lag hurtige fjerskyer på himlen så det skal nok snart blæse igen, lige nu er det helt OK. Jeg blev færdig med at slibe gummien væk omkring teak'en i cockpittet, så Sten kunne gøre det helt klar til at lime på og lægge nu gummi på. Desværre er det en af den slags projekter (siger Sten), hvor man ikke helt ved hvor man skal stoppe men lad os nu se hvad der sker i morgen.

Tirsdag den 25. marts 2014

Det er ikke blevet til meget søvn i nat. Når det blæser ud af Ebro deltaet, kan der komme tryk på; og det har der så været i nat. Vi har virkelig sejlet skråt på pladsen. Vi har målt op til 25 m/s og det løjer angiveligt først hen over frokost i et par timer, for så at fortsætte igen. Det bedste man kan sige er at den var varslet. Sten har lagt en plan over, hvor de to extra gummiben skal sættes når det bliver lyst.

Sten er begyndt at reparere teaken i cockpittet (der er forskellige steder der er revner og et par hjørnestykker der skal ordnes, og selvom vi havde cockpittet på, var det ikke rigtig udendørsvejr; men han kom dog et stykke vej. Vi tog bilen op og handle hos Lidl og kørte et smut op i bjergene. Hvor er der dejligt deroppe, lidt væk fra byen og en fantastisk udsigt!

Onsdag den 26. marts 2014

Gummibenene virkede umiddelbart, og vi sov rigtig godt i nat, det trængte vi også til. Sten fortsatte teak-projektet og jeg vaskede, det skal

jo også gøres. Blæsten er taget lidt af, - det er altså rart når naturen ikke larmer så meget. En stille dag, jeg sørgede for ikke for at være i vejen for Sten. Det gjorde jeg ved at lægge mig på hynden og læse i min bog.

Torsdag den 27. marts 2014

Cumple anos feliz - I dag er det Ste'ens fødselsdag- hura-hura. Vi stod op til solskinsvejr og blæsten var løjet. Ja, - og livet går sin vante gang: Sten fortsatte med at lægge gummi i nådderne i teaken i cockpittet og jeg gik i gang med skabene i pantryet. Jeg bliver så stolt hver gang jeg kan finde noget, der kan smides ud. Vi er ikke klar til at flytte vandlinien. Fik lige mail fra Jeff og Lelia, som vi mødte i Sevilla og senere i Marokko; de har lige været på land i Tunesien, og ved den lejlighed flyttede de vandlinien 20 cm! Det er vi som sagt ikke klar til, så alle oprydningsøvelser går ud på at finde noget vi kan undvære.

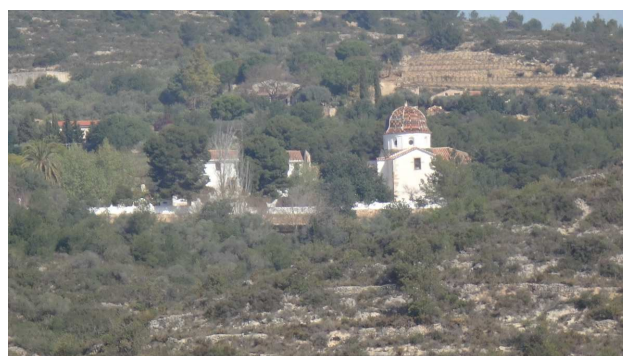
Efter udskiftningen af laderen var vi blevet i tvivl om amperetimetælleren virkede, den gav godt nok lidt mærkelige udslag. Lidt ærgerligt, for vi havde købt to som vi havde med til Cambodia, og ikke havde haft brug for, og derfor solgt lige inden vi tog hened. Nå bad luck, vi bestilte en ny, og den kom i dag! Sten installerede efter frokost, og den virker, og laderen opfører sig eksemplarisk, så alt er ideel lykke!

Fredag den 28. marts 2014

Så var der jo ingen vej uden om: der skal lægges ny gummikant omkring de teakbelagte dele i cockpittet. Sten cyklede lige op forbi skibsprovanteringen, for at tjekke hvordan det gik med vuggen til redningsflåden. Det gik fint, den var kommet, så Sten gik i gang med at afmontere den gamle og sætte den nye på. Den gik fint, skabte ingen problemer. Og så var det tid til gummi! Drillede kun lidt til sidst, da afdækningstapen skulle af! Sikke da noget gevaldigt svinsk arbejde! Der kom sort gummi overalt- øv. Sten blev færdig, alt imens jeg fik gjort rent i salonen og soveværelset, så nu er der til at se en ende på det. Lige nu er der adgang forbudt i cockpittet, gummien skal have fred til at hærde af.

Lørdag den 29. marts 2014

Lyn og Keith mødte vi i går, da vi var oppe i klubben. De har en motorbåd liggende på denne bro. De har bil her og kender området ret godt. De havde foreslået at vi i dag kl. 13 skulle spise frokost i bjergene syd for byen, hvor de havde fundet et godt sted. Jeg skal love for at det var et fint sted: rigtig lækker mad, fine (meget rimelige) priser flot natur (selv om jeg tror det er meget flotere i sol, men selv i dette halvkedelige vejr var det imponerende). Efter frokost tog Lyn og Keith os på en lille tur i området omkring restauranten, hvor der tæt på er en opdæmmed sø. Meget flot område med muligheder for vandreture.

Kapel: el Remei

Søndag den 30. marts 2014

Grundig vask af cockpittet: Sten var hurtig i gang her til morgen

Rengøring forpiken: jeg fik smidt et gammelt kul-sejl (til udluftning gennem forlugen) ud

Polering af cockpittet: vi fik begge genoptrænet poler-musklerne. Rejer til middag, med passende rødvin: jeg klager ikke

Stens arbejdsmoral har været særdeles høj, men det må vel tilskrives hans gode kristne opdragelse!

Mandag den 31. marts 2014

Sten fortsatte i cockpittet. Da vi vaskede i går fandt vi yderligere tre steder hvor gummien ikke var tæt. Det blev fixet i dag. Jeg gjorde komfuret og pantryet færdigt.

Vi havde besluttet at passarellen skulle have hjul, det fik den så i dag, rulleskøjtehjul! Dejlig arbejdsdag: lunt vejr, måske lidt overskyet.

Tirsdag den 1. april 2014

Stod op til en kølig dag med et tyndt skydække som solen kunne skinne igennem. Vi skulle finde et sted, hvor vi kunne købe træ til nogle hylder. Den nærmeste skibsproviantering havde sat nogle x-er på et kort. Vi kørte efter dem, fandt det og købte det vi skulle bruge. På vej tilbage til båden så vi hundene Nus og Olivia ved en barnevogn! Vi vidste jo at det var i disse dage at deres menneske Vero(nica) skulle føde. Sten kastede bilen ind til siden, vi sprang ud og så Noah sove sødt i sin barnevogn. Han var født på Stens fødselsdag. Da vi kom tilbage til båden, fandt vi fluks den sømandstrøje frem, som jeg har strikket til ham, og vi gik over og afleverede den. Nu, hvor bilen var varmet op kørte vi så til Tortosa. Jeg havde ikke fået løbebukser med, så vi skulle finde en Decathlon. Vi fandt den, købte løbebukser og fortsatte til Tortosa by og så markedet og kirken. Vi kørte hjem, Sten gik i gang med at lave hylder, og jeg sleb og vaskede teaken i cockpittet. Nu er den så klar til at få engang sæbespånvand.

Onsdag den 2. april 2014

Vaskedag, cockpittet fik sine sæbespån, tørrede og blev tørret over med en fugtig klud; det ser rigtig pænt ud. Sten blev klippet, og var igen oppe for at finde noget træ, denne gang til forkanterne til de hyller han lavede i går. Vejret lidt lusket, mest til indendørsaktiviteter; læse, strikke og kaffe.

Torsdag den 3. april 2014

Det regnede som lovet fra morgenstunden, og det holder først op i løbet af formiddagen i morgen. Så er der dømt vaskning af dæk i morgen, for sammen med regnen kommer der store mængder af rødt støv fra Sahara – øv! Derefter er der nok ingen vej uden om: Dækket skal poleres; det er ikke mit favorit job. Jeg er begyndt at læse Jackie's bog om Chagal. Den er god, jeg nyder at være i selskab med dem

Lørdag den 4. april 2014

Regnen stilnede af i løbet af natten, men det gjorde blæsten ikke. Så det blev først hen over middag, Saharas røde sand blev vasket af båden, og vi fik givet cockpittet voks; jooh det går

langsomt fremad

Keith og Lyn har anbefalet en tapasrestaurant oppe i byen, der tog vi op og spiste med dem her til aften. Det var meget fine og gode tapas. Vi fik ret meget at spise!

Lørdag den 5. april 2014

Søannemoner! Jeg blev overtalt til at prøve at smage søannemoner i går aftes. Det skulle jeg ikke have gjort. Hele min lille pigekrop er brugt op, jeg er totalt flad. Polering udskudt. Og så begyndte det at blæse her til formiddag, så der blev dømt rekonvalescens. Fandt dog lige kræfter til at gå på lørdagsmarkedet, og fik et brød med hjem til frokost.

Søndag den 6. april 2014

Fik poleret overbygningen! Sol og bliden bør, og masser af liv i marinaen.

Mandag den 7. april 2014

Overbygningen blev vokset, og der blev syet ny hat til ankerspillet. Overskyet men lunt.

Tirsdag den 8. april 2014

Egentlig ville vi have været i bjergene og gå en tur, men det klarede aldrig op, så Sten gik i gang med at sy et betræk til fiskeudstyret. Sten laver ikke et mønster først når han skal sy, han måler heller ikke ret meget først: man tager et gammelt sejl, en saks og en symaskine! Syr, prøver, klipper, syr, prøver, klipper, syr, prøver, klipper, syr, prøver, klipper! Haute couture, hedder det. Men han kom godt i gang.

Onsdag den 9. april 2014

Næste syprojekt er solsejl. Sten bruger som nævnt ikke mønster, men til dette dette projekt er der udarbejdet arbejdstegninger. Mens han udarbejdede en sådan, syede jeg fiske-udstyre-overtrukket færdigt. Da arbejdstegningen til solsejlet var færdig, gik vi i gang med at lave forstærkninger, sy og passe til. Vi blev ikke helt færdige, men det er tæt på. Undervejs så vi at en af lynlåsene på vores cockpittelt trængte til en forstærkning, og det fik den så. Ja - det var så en dag i systuen.

Det nye solsejl

Torsdag den 10. april 2014

Vi var blevet inviteret på køretur i bjergene af Keith og Lyn klokken halv elleve. Vi var klar og vi kørte op i bjergene forbi der, hvor hvor spiste sidst. Det var utroligt smukt og vi så en del slumrende bjergbyer, hvor der ikke var meget liv. Turens mål var Morella, hvor der var resterne af en Maurisk fæstning. Det lå ufatteligt flot og der var lidt gang i byen. Blandt andet en del delikatesseforretninger, hvor vi fik købt ost og honning. Det var også her vi spise en dejlig frokost.

Morella

Fredag den 11. april 2012

I dag er der en måned siden vi tog hjemmefra, og en måned siden siden jeg var ude at løbe. Jeg fik taget mig sammen og fik løbet en tur; det var ret dejligt at løbe langs stranden, der ved otte-tiden. Derefter en tur på systuen, og så gik jeg Sten til hånd med at få sat det nye solcellepanel på. Nu var det andet af de to vi købte først begyndt at delaminere, så der var dømt udskiftning. Solcellepanelet blev udskifter og solsejlet blev færdigt hen under aften. Så nu skulle der ikke være flere udskiftningsprojekter dette forår.

Lørdag den 12. april 2013

Vi vågnede ret tidligt, stod op og gik op for at handle. Vi havde i forvejen stillet alle vores dieseldunke op i bilen, så vi kunne køre forbi en benzinstation og få fyldt dem op. Projektet var overstået inden frokost, så vi slappede af om eftermiddagen. Sten var på kontoret for der er nogle billeder han gerne vil have lagt på vores hjemmeside.

I løbet af eftermiddagen begyndte Stens computer at blive u-samarbejdsvillig, og Sten gav sig i kast med at se på problemet, Da vi gik i seng så computerproblemet ret uoverskueligt ud da det havde udviklet sig til et reelt sammenbrud der krævede ny installation af syresystemet.

Søndag den 13. april 2014

Dejligt vejr, sengetøjet kom ud i solen. Computeren begyndte at vise sig samarbejdsvillig, men det tog sin tid og satte planer i gang om backup af flere data samt om eventuelt indkøb af ny PC; men det er ikke nemt fr vi vil have dansk keyboard og danske internet leverandører vil ikke levere til udlandet (gad vide hvorfor de brokker sig over konkurrencen derfra?). Jeg kiggede alvorligt på Stens nye islandske sweater, og overvejede at fortsætte lidt på den i dag.

Mandag den 14. april 2014

Roger og Lizzie ankom. Det var det par vi mødte her sidste år og som tog sig så pænt af os. Vi svingede fint, så vi inviterede dem til København, hvor de besøgte os i januar. De ankom sent om aften, og vi serverede pinxos og førte hinanden ajour med begivenheder og udstyrsindkøb og udstyrs-indkøbs-planer.

Tirsdag den 15. april 2014

Der er en anden dansk båd i havnen: Chilli, en katamaran med en familie med to børn. De har købt båden her og var første gang nede for at se på den her i påsken. Deres plan er at tage et år fri. Så når det bliver sommerferie tager de her ned og sejler i Middelhavet for så i november at følges med ARC'en til Caribien.

Onsdag den 16. april 2014

Var på havet en lille tur for at tjekke at alt

virkede. Det gjorde det, fin tur: sol og bliden bør.

Torsdag den 17. april 2014

Vandretur i bjergene. Det blev en tur op til Lo Portell de la Foradada, det højeste punkt i bjergene vi kan se herfra (>600m). Det var Roger og Lizzie der foreslog det, de havde gået turen før. Sten tænkte, at hvis Roger kan, så kunne det ikke være så slemt. Vi gennemførte da også, men der blev stønnet en del. Det var dog en utrolig flot tur på 10-12 km.

Frokost på la Foradada

Fredag den 18. april 2014

Gummibåden kom frem, blev pustet op. Påhængsmotoren, der har været hos mekanikeren, kørte som en symaskine; så nu hænger gummibåden i daviderne. Man (dvs. en stor del af den engelske koloni) mødtes klokken otte om aftenen til driks inden man gik op til Langfredagsprocessionen. Vi havde ikke spist og var ikke i religiøst lune (og vi har fået vores ration af processeccioner dækket helt fint i Sevilla), så vi gik ikke med, men gik tilbage og spiste.

Lørdag den 19. april 2014

Olietøjet og de blå mænd har ikke set dagens lys længe, så det blev i dag, de skulle ud i luften og have lys og luft.

Stens fætter Esteban og hans familie Arantza og Tamás kom i dag. De ringede og sagde, at de var i Taragona og om det var ok at de kom allerede i dag. Det var det selvfølgelig. Vi havde egentlig først ventet den mandag, når de havde sat Tamás af i Bennicasim på en atletiklejr (han er ti-kæmper og blev nr 4 ved de seneste spanske mesterskaver for junjorer), men det var dejligt at

se dem igen og med Tamás. Deres ældste søn Martín er blevet hjemme for at passe sine studier.

Søndag den 20. april 2014

En tur på havet med den lille familie. Ikke meget vind, og overskyet, men hvis Thomas skulle med, så skal det være i dag. Imorgen skal han som skrevet til Bennicasim på en uges atletiklejr. Vi krydsede lidt ind i bugten og vendte for at lænse ned mod indsejlingen for at droppe ankeret og gøre en landnamsfærd. Tamás var ude og svømme; det var jeg også. Jeg benyttede sejligheden til at prøve min kortærmede neopren badedragt. Det virker fint, jeg kunne holde varmen. Vandet var kun 16 grader.

Tamás ved roret

Mandag den 21. april 2014

Esteban og Arantza kørte Tamás til Bennicasim, vi slappede af.

Tirsdag den 22. april 2014

Vi kørte med Arantza og Esteban en tur ud i deltaet i vores lille bil. Det var i dag man begyndte at oversvømme rismarkerne, det ser ud til at gå langsomt..... men sikkert. Gik en tur langs stranden på nordkysten af deltaet. Efter frokost (en enorm 'Calderon de Marisco' med bla ½ hummer) gik vi en tur langs floden helt ud til udmundingen af floden. Her er meget fladt og der er et utroligt rigt fugleliv (en planche påstod endda at der er troldeænder).

Onsdag den 23. april 2014

Vi tog en tur i bjergene igen denne gang med Arantza og Esteban. Vi gik samme tur som vi gik med Roger og Lizzie. Det er lettere at gå en tur når man kender den. Dejlig tur igen, men

udsigten var forskellig; dels var det ikke så klart, og dels var rismarkerne ved at blive oversvømmet, det gav en helt anden udsigt. Efter siesta tilbage i camper hhv. båd, hvorefter tog vi på fiskeauktion, der var virkelig gang i den i dag. Middag på café Trolldand.

Løbetur på stranden i deltaet

Torsdag den 24. april 2014

Det var så i dag Esteban og Arantza havde besluttet sig til at køre videre. Vi besluttede os til at følge dem på vej i vores lille bil til naturparken la Tinencia de Benifassa og gå en tur sammen med dem der. Så kunne vi nemlig spise med dem på den restaurant Keith og Lyn havde præsenteret os for tidligere. Det passede jo fint, for det var min tur til at lave mad. Vi gik en fin tur og fik god mad (menu med to små startere, forret, hovedret og desert incl. vin, vand og kaffe for €13 pr mand). Så skiltes vore veje. De kørte ind i landet og vi kørte til kysten. Gad vide hvor vi mødes næste gang? Da vi kom tilbage havde smeden været her med vores ombyggede anker-stævn-stige. Det var så vores sidste projekt. Nu må vi så overveje, hvornår vi skal prøve at finde et hul i vejrudsigten hvor vi kan komme videre. Heldigvis haster det jo ikke.

Fredag den 25. april 2014

Vaskedag. Der har umærkeligt bygget sig en bunke op der trænger til sæbe. Det blev så i dag. Kontorarbejde blev det også til, alt imens vinden hylede i træ- og gullerodstoppene (22 m/s i stødene).

Torsdag den 1. maj 2014

Nu hvor vi havde bestemt os til at tage af sted, gjaldt det så om, at få gjort klar og få afsluttet det der skulle lukkes og slukkes her. Vi fik lavet noget kontorarbejde og studerede vejrudsigterne

og fandt et vindue, hvor vinden var ok til at sejle mod Menorca. Onsdag den 30. april så fornuftigt ud og det planlagde vi så efter. Vi spiste afskedsmiddag om mandagen hos Roger og Lizzie på Harvest efter vi havde været i Reus for at aflevere bilen. Ellers gik dagene med at cyklerne blev pakket sammen, fortøjningerne med gummiblen tages ind, betrækket blev taget af genauen, de sidste indkøb blev foretaget og vejrudsigten blev tjekket.

Planen holdt vi kom ud af havnen klokken et kvarter i kvarter i ni onsdag morgen. Roger og Lizzie var der til at hjælpe med fortøjningerne. Det gik stille og roligt mod øst og målet var Ciutadella på Menorca. Vi fik lidt vind og i perioder gik det fint fremover havet for fulde sejl, men motoren fik også lov til at arbejde.

Solnedgang med lys i kasketten

Ved midnat spidsede vinden og det blev rent kryds. Vi prøvede forskellige muligheder: sejlene ned og for maskine, det var ikke særlig behageligt. Så satte vi sejlene firede firede lidt ud og satte maskinen til for at hjælpe med lidt højde; det fik vi heller ikke meget komfort ud af. Som sædvanligt var det rareste, at krydse os frem mod målet. Så var det vi så, at det ene ben havde kurs direkte mod Soller! Det var ikke svært at beslutte os for, at det så var der vi skulle tilbringe de næste par dage. Vi var i havn klokken syv. Efter et par stykker ristet brød og et par kopper te faldt vi omkuld. Vi var dog relativt hurtigt på benene igen for at lokalisere en cafe med internet. Resten af dagen blev brugt til at rekonstituere os og nyde Soller inden den store turistinvasjon sætter sit præg på stedet. Soller er en meget dejlig naturhavn, med fin badestrand og bjerge i baglandet. Håber vi får mulighed for at gå nogle ture nu vi er her.

Ries dagbog

Fra Soller, Mallorca til Licata, Sicilien
2.maj 2014 til 1.august 2014

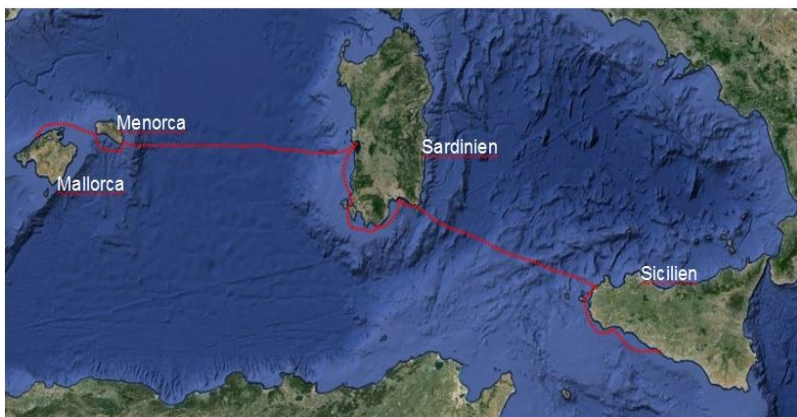
Fredag den 2. maj

Vågnede op til en rigtig gang gyng-gang. Det blæser meget oppe i Gulf de Lyon, og det sætter rigtig mange døninger herved. Jeg er MEGET glad for vores fortøjninger med gummikødben. Det er slemt med dem, og jeg tør ikke tænke på hvordan det ville være uden. Vi har begge sovet fint i nat, efter turen herover til Soller, så vi er fit for fight; der er lige lidt oprydning der skal ordnes. De blå mænd skal f.eks. væk, dem får vi nok ikke brug for før vores næste natsejlsads.

Mandag den 5. maj 2014

Da vi så på de næste par dages vejrmeldinger, stod det klart, at her skulle vi være et par dage. Det blev det til et par dejlige dage i Soller, som ikke er vågnet helt efter vintersøvnen. Det tog os et døgn at få natsejlsadsen ud af kroppen, men så fik vi gået et par dejlige ture, en nordpå til Torre Picada og en til fyrtårnet ved indsejlningens sydside.

Som sagt er der ikke helt gang i turistsæsonen endnu, og der er heller ikke mange gæstende både og de der er, er charterbåde. Det kan nu også være interessante mennesker. Vi hjalp en båd med diverse vandslangebeslag og kom i snak med dem, hvilket så førte til en invitation til drinks. De var 12 unge mennesker i 30'erne fra hhv Spanien, Belgien, Italien, Argetina og Polen ombord og der blev levet. Især italieneren og hans argentinske veninde interviewede os om vores 'livsstil' og omkostningerne... jo der er mange der misunder os.

Sommerens sejlsads fra Soller på Mallorca til Licata på Sicilien

Også Wolfgang og Gabi (s/y Quetzal) inviterede til en 'sundowner'. Det var en stik modsat oplevelse. De er fra Berlin og Wolfgang er i begyndelsen af 70'erne. De har sejlet det meste af deres liv og var netop året før vendt tilbage fra Caribien i deres bare 28 fods båd. Nu skulle det imidlertid være slut og båden skulle næste år til Berlin på en lastbil og ligge på en af søerne dér, tæt på deres lejlighed så de kunne se den fra altanen.

Imorges stod vi op klokken seks, og var ude af havnen klokken halv syv. Den grundsø som i går var varslet til at være over halvanden meter, men som i dag kun skulle være en halv meter; det var sådan set ok, men desværre var der ingen vind, så det blev 60 sømil for maskine. Helt ufarligt. Vi var i Ciutadella ved femtiden og lagde til ved de kommunale broer. Her koster det €22 mens Club Nautico overfor forlanger €36 (og vi er i lavsæsonen). Derefter gik vi over til Club Nautico for at få en G&T til mig og en øl til Sten, men mest af alt en nøgle til Wi-Fi forbindelsen, da ingen af cafeerne langs havnen har inrternet. Men det er, som skrevet, også helt klart, at her er sæsonen ikke startet endnu. Ikke en gang halvdelen af cafeerne er åbnet og halvdelen af sko- og kludeforetningerne er stadig lukket. Nå- det kommer vi nok over; og det er stadig en dejlig by, hvor vi bliver i nogle dage.

Lørdag den 10. maj 2014

Jeg tror vi har besluttet os til at holde ferie her. Tirsdag stod vi op til en dejlig dag med sol, og vi benyttede de lokale bruse-badeforhold. Vores forsyninger var på det laveste, så dagen efter vi kom, foldede vi cyklerne ud og kørte til supermarkedet.

Her er det lidt forsømt med hensyn til internet. Ingen af cafeerne på kajen har internet, men vi fandt ud af, at det har de i Club Nautico. Vi ligger godt nok ikke på en af deres pladser, men det har ikke forhindret os i at drikke kaffe og øl på deres terrasse og benytte internettet. Den kode vi får, holder lidt over et døgn og vi kan strække den fra båden, så det fungerer ok.

I dag var vi selvfølgelig på

markedet. Det er dagen hvor de lokale producenter kommer ind til byen og har stader rundt om den pittoreske markedsbygning. Vi købte Mahon ost, curado: 90 kr/kg. Vi kunne ikke komme forbi slagteren med hans lækre kalvekotteletter til 42 kr/kg uden at købe dem. Og så er de økologiske og fremstillet lige her i nærheden.

Mandag den 12. maj 2014

I går søndag var der virkelig liv i byen, spanske turister i massevis, men meget få andre, jo måske enkelte franskmænd. Vi nød vejret og byen. I dag var vi klar til en cykeltur. Vi tjekker altid vejrmeldingen inden vi tager ud at sejle, men fremover vil vi også gøre det inden vi skal ud at cykle. Det blev en tur til Cala Morell i modvind og op ad bakke. En flot tur me.e..en også lidt anstrengende. Cala Morrel er en bugt, hvor omkring der er en masse hvide huse med hvide tage. Egentlig pittoresk, men det er spritnye sommerhuse, og lige nu sker der intet. Alt så ens ud, så det var svært at finde rundt, og byens eneste bar fik vi øje på hen over calaen! Så var det jo om at finde frem til den! Vores Bromptons kunne godt ligne cross-country cykler, men det er de ikke! Men de er nemme at bære ned ad trapper og over forhindringer. Kører man galt i et sådan bakket terræn, er det oftest op ad bakke man skal bagefter. Vi kom frem til baren og fik en velfortjent øl og sandwich. Turen tilbage var en drøm, ned ad bakke og medvind. Turen kun afbrudt af et enkelt stop, for at købe lokal ost. 40 kr. for et halvt kilo (denne gang 'semi curado'): skibet er ladet med Mahon O.... Da vi kom tilbage gjorde jeg Stens Islandske trøje færdig. Jeg synes selv den er blevet ret flot, men det er jo ikke rigtig vejr til det, jo måske hvis vi skal sejle natsejls inden for den nærmeste fremtid. Fik dog alligevel trods de 22 grader 'skruet' Sten ned i den for at få en foto-opp, og jeg har aldrig før fået så mange (positive) kommentarer til et billede på Facebook.

Tirsdag den 13. maj 2014

Så er det blevet blæsevejr, men det var varslet, vi har faktisk vidst det en lille uge. Det er også blevet lidt køligere, men det overlever vi. Jeg er gået i gang med næste strikke projekt: en bluse i gede-garn! Jeg fik et kilo af Aranza og det stammer fra det nordlige Argentina. Estebans

(nu længst afdøde) mor købte det på en tur der op en gang i tidernes morgen. Hyggelig dag, hvor vinden piber i riggen og jeg har fundet sokkerne frem.

Onsdag den 14. maj 2014

Gede-garn! Der er faktisk ret lækkert at arbejde med, stærkt og silkeblødt og så har det har et flot skær. Jeg googlede det lige. Det er det man også kalder cashmere! Tjekkede så lige hvad det skulle koste, hvis det skulle købes: 400-600 kr for 100 gram! Der er et kilo. Jeg føler jeg arbejder med guld. Det er godt nok spændende. Ja, jeg har meget at se til. Jeg fik lige en bestilling på et par Menorca-sandaler til Leila. Fabrikat, type, farve og størrelse var opgivet. Jeg stormede lige et par forretninger og så var det på plads. Ny kvalifikation på mit CV: personal shopper.

Sten har opdateret den del af vores hjemmeside, der drejer sig om omkostningerne ved at sejle som vi gør (under punktet: Om tursejls og udstyr). Det er det de fleste spørger os om, så det må siges at være et relevant spørgsmål.

Torsdag den 15. maj 2014

Sten har gået som katten om den varme grød om projektet: skiftning af dieselfiltre, han hader det fordi der bagefter skal udluftes i systemet og det har ind imellem voldt problemer. Endelig bed han i det sure æble og gik igang. Stille, roligt og systematisk. Det eneste der smuttede, var at vi var løbet ud for køkkenrulle så jeg for op og købte forsyninger. Alt gik fint og motoren har under belastning snurret fint i mere end ½ time, så nu ånder der fred og ro ombord. Jeg fortsatte med projektet med at affedte søgelænderet. Surt job.

De sidste dage er der også gået noget tid med at tjekke vejrmeldinger og lave routings for turen fra Mahon til Sardinien. Der ser ud som om at det er en god plan at sejle over i begyndelsen af næste uge.

Lørdag den 16. maj 2014

Ovre ved bykajen ligger der to canadiske både, hvor vi er kommet i snak med besætningerne, og har delt et par flasker øl på en af cafeerne. Vesna og Baily fra Victoria mødte vi på kajen og inviterede dem på drinks hos os, her på vores

sidste dag i Ciutadella. Søde menesker, hyggeligt!

Søndag den 18. maj 2014

Så fik vi skuppet fortøjningerne i Ciutadella. Vi var ude af havnen ved ni-tiden lørdag morgen. Der var ikke meget luft, da vi startede, men da vi havde rundet Menorcas sydvestlige hjørne kom der lidt vind og op kom genakkeren. Da den var kommet op forsvandt vinden og den kom ned igen. Så kom der vind igen, denne gang foran for tværs: op kom storejlet og genuaen og vinden forsvandt. Men så var det også slut med den leg (og vores tålmodighed). På vej end ind mod Mahon kom der en J-båd for fulde sejl også på vej ind mod Mahon. Hold op, hvor var den stor! Vi talte 17 mand om bord. De var ni om at tage genuaen ned, og da storejlet skulle med, var der en mand på bommen der stod op ganske konfortabelt mens han trak ud i uderliget for at folde sejlet så det lå pænt i stack-pack-bommen. Der var som sagt ikke meget vind den dag, så maskinen fik lov til at arbejde. Vi havde besluttet os til at se, hvordan der så ud på ankerpladsen Calla Taulera. Det var en dejlig vig med rester af den engelske flådes bygninger fra 1700 tallet, meget malerisk i den nedgående sol. Rocna ankeret bed med det samme, og vi havde en stille eftermiddag og en rolig aften. Sten lidt hvileløs grundet manglende Wi-Fi forbindelse.

Vi var relativt tidligt oppe for at sejle ind til Mahon, 2 nm. På vejen ind så vi, at der var i alt tre J-både i havnen, det så ret flot ud med de tre gigantiske både side om side. Vi var på plads i marinaen helt inde i bunden af fjorden ved ti-tiden og gik så i gang med at gøre gæsteværelset klar til Ani der kommer med fly hertil ved sekstiden i aften.

Onsdag den 21. maj 2014

Ani ankom planmæssigt i søndags, vi havde gjort cava, tapas og rødvin klart. Det var planen at tage herfra til Sardinien, men vejrudsigten synes ikke at det skulle være de første par dage, så der blev dømt turisme i Mahon. Mahon er heller ikke vågnet til turisterne endnu. Selvfølgelig er her nogle, men det store rykind er ikke kommet i gang endnu. Vi havde to turist-dage og planmæssig afgang mod Sardinien blev sat her til tirsdag morgen. Da vi gik i seng i går

(Rissaga). Dvs en ændring af temperaturen over land, der medfører hurtige ændringer i lufttrykket, der er så kraftigt at det medfører occilerende vandstandsændringer som normalt er (siger de lokale) mellem 70 cm og 1½ m.... hvert 10'ende minut. Det lyder ret dramatisk og kan ind imellem vist også være det. Sten fandt nogle billeder på nettet (søg efter meteo tsunami og Ciutadella). Varslet gjaldt mellem klokken otte i går aftes til i morges klokken otte. Vi mærkede ikke noget til, men det var lunt, da vi stod op her til morgen. Vi var tidligt oppe og sejlede ud af marinaen lidt i seks. Vi var godt klar over, at det stadig skulle blæse og at retningen i begyndelsen ikke ville være helt optimal, men da vi så søen udenfor fjorden, besluttede vi os til at lægge os ind i Calla Taulera igen og vente på at søen lagde sig. Her ligger vi så nu og ser tiden an. Vi er ikke så gode til at vente, men vi prøver.

Anni stiger ombord i Mahon

Torsdag den 22. maj 2014

Vinden gik først i den rigtige retning sidst på eftermiddagen, så dønningerne ville stadig stå derude på to meter men aftagende. Vi udskød derfor definitivt afsejlingen, vel vidende at der nok ikke vil være meget vind derude den næste dag. Vi hev ankeret op lidt før syv og var hurtigt ude af fjorden med kursen sat mod Sardinien: 90 grader. Vi havde et par timer med fin sejlads 6-8 m/s styrbord halse, men så løjede vinde og vi startede maskinen for at hjælpe os frem over grunden. Midt på eftermiddagen drejede vinden om i vest og løjede. Så røg sejlene ned og vi satte lidt flere omdrejninger på maskinen. Så var det bare 'fast arbejde'. Da vi havde været tidligt oppe, var det ikke noget problem at komme ind i en rytme med at skiftes til at gå ned og få en på

øjet. Men natten er nu svær at komme igennem. Selv om vi er i de varme lande, så er her koldt og (især) fugtigt om natten, og natten er lang!

Fredag den 23. maj 2014

Det var dog utroligt flot, for det var stjerneklart. Over Afrika i horisonten stod der et lag skyer, og dem var der lyn i. I et par timer kunne vi se lynene først som det man vist kalder kornmod, men senere virkede det lidt faretruende, da vi i flere timer kunne se store lyn overalt mod øst og syd, det var utroligt flot. Vi kom igennem natten og verden ser helt anderledes ud, når solen kommer på himlen og alt tørrer igen. Vi var i havn i Porto Turistico Torre Grande kvart over fire efter 36 timer på havet. Vi var matte, men ikke helt færdige. Sten tilbød at lave mad, for så risikerede vi ikke at falde sammen over bordet på en restaurant, men vigtigst, vi kunne spise nu og ikke vente på at restauranten åbnede. Ingen af os havde problemer med at falde i søvn efter spaghetti, rødvin og 36 timer på havet.

Lørdag den 24. maj 2014

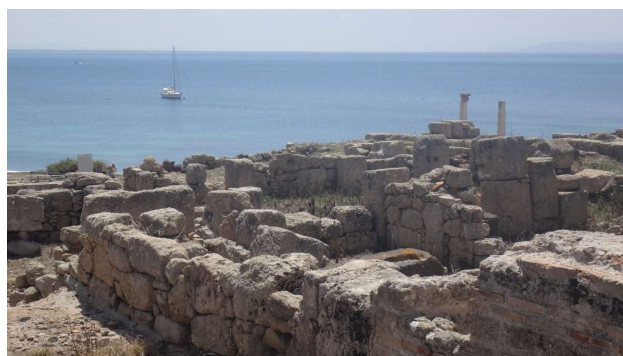
Vi havde tre projekter i dag: Fernet Branca, indkøb og mobildata. Op på Marina Cafeen: Fernet Branca. Ind i bussen til Oristano, spurgte efter TIM (Tele Italia Mobil) forretningen, fandt den, fik internet. De var utroligt hjælpsomme og vi fik et rent datakort (4GB/md=€10, det er ret billigt) som Sten så har i som det ene af sine SIM kort i hans dual-SIM telefon, der så kan bruges som Wi-Fi hotspot her på Troldand. Det er ret smart.

Fandt supermarkedet, købte ind, fandt frokoststed, fik frokost. Ja, alt gik lige efter en snor. Med alle indkøbene, ville vi have en taxa. På taxa-holdepladsen holdt ingen taxaer. Jeg gik ind på en bar for at spørge om hvordan man fik fat i en taxa. Manden på stedet ringede rundt, mor inviterede os ind, vi bestilte kaffe, drak kaffe OG taxaen kom, og vi blev kørt hjem til havnen.

Tirsdag den 27. maj 2014

I lørdags lavede jeg mad. Vi spiste på restauranten ved havnen og fik virkelig god mad. Vi spiste alle tre fisk, og vi fik hjælp til at filetere dem ved bordet af personalet. Vi prøver stadig at snakke spansk med dem, og de har ikke

problemer med at forstå os, den modsatte vej kan der så godt opstå problemer, men i det store og hele går det fint. Søndag kom vi 'hveledagen i hu', og slappede af. Lidt ude af fjorden havde vi set, at der lå nogle bøjer ud for nogle 'væltede sten'. Af en anden sejler som Sten var kommet i snak med, havde vi fået en Sardinien guide, hvor vi kunne se, at det var fønikiske, græske og romerske ruiner. Stens nye ven er på vej vestpå, så han havde ikke brug for den mere. Da han hørte, at vi var på vej til Grækenland fik vi også en guide dertil. Der er jo også en del guides vi ikke får brug for nu, hvor vi er på vej øst over, så der blev byttet. Båden var Maltesisk flaget, men Francis er (frankofon) belgier og har sejlet i masser af år i disse farvande, så Sten pumpede ham for oplysninger om farvandet her. Mandag sejlede vi så ud til bøjerne og 'bandt' os fast i en hvorefter vi tog på landnamsfærd og så på ruinerne. Tharros var en driftig handelsby, men måtte forlades og flyttes til Oristano, da nordafrikanske piraters angreb blev for meget. Da vi havde været turister og kom tilbage på båden tog Ani og jeg os et havbad! (Billedredaktørens kommentar: 'I er ikke rigtig kloge'.)

Ved en bøjge lige ud for de fønikiske ruiner ved Tharros

Det var en stille nat ved bøjen og her til morgen slap vi bøjen lidt over otte. Der var ikke meget vind, så maskinen arbejdede til lidt over ni, hvor vi fik vind. Vinden blev, den kom nordfra, så det var temmelig læns; vi spilede gennakeren og så gik det ud over bakkerne. Vinden tog til, og da vi var næsten fremme ved Portoscuso, tog vi storsejlet ned og resten af turen gik for genuaen alene. Vi var i havn i Portoscuso kvart over fire, fik os en landgangsbarer. Nu mente vi, at vi havde været for længe i Italien uden at få en pizza, så om aftenen gik i i byen for at finde et

pizzaria. Vi fandt et, med en rigtig brænde-pizzaovn. Dejlig mad.

Onsdag den 28. maj 2014

Dagen startede faktisk ret stille og roligt, vi fik morgenmad daskede op i byen og kom forbi en frisør, og så skulle Sten klippes NU. Ani og jeg satte os ind på det overdækkede marked og fik os en kop kaffe og blev venner med et par af de lokale handlende, vældig søde og imødekommende mennesker. Vi fandt supermarkedet og handlede det allermest nødvendige. Tilbage på båden fik vi frokost og slappede af. Vi nød meget, at naboen var færdig med at højtrykspule sit teakdæk, så der var blevet stille. Han havde undskyldt det meget, og virkede som en fin fyr. Det var han også. Sten snakkede ned ham og kom så lige pludselig og bekendtgjorde at Cirro skulle til Sant Antioco for at købe forskellige ting, og havde inviteret os alle tre med. Sten ville også gerne til nogle skibsprovianteringsforretninger og Ani og jeg ville gerne se en anden by, så vi kom med som det tynde øl. Sant Antioco ligger på en lille ø, San Pietro uden for kysten, hvortil der er bro. Det tog ca 20 minutte at køre derover.

Lige uden for Portoscuso kom vi forbi et kæmpe industrianlæg. Det er et gammelt aluminiumværk som kører på stærkt nedsat kapacitet. Det kan ikke betale sig, at fremstille aluminium her mere, så ejerne vil lukke værket, hvilket de lokale naturligvis er meget imod. Vi så fagforeningerne protestere udenfor værket. Vi spurgte Cirro, hvad der mon har været baggrunden for værkets placering her. Han vidste det ikke, men med hans kendskab til italiensk lokalpolitik, så har regionen formodentlig lokket med meget billige elektricitetspriser (der så er substitueret fra Rom). Fremstilling af aluminium er enormt energikrævende. Nedsættelsen af kapaciteten på værket har været medvirkende årsag til at arbejdsløshedsprocenten er 60% her i området. Cirro fortalte også om en by, Carbonara (det betyder slet og ret kul) anlagt af Mussolini, hvor man man brød kul under krigen. Den er også helt død nu, og er med til at give denne del af øen et meget uddødt præg.

Sant Antioco er en fin lille by, og det var dejligt at få mulighed for at famle os lidt rundt i den. Vi fandt dog hovedgaden, men der er ikke rigtig

gang i byen. Jeg tror den lever en tornerosesøvn her inden turisterne kommer.

Vel tilbage på båden bød vi på en flaske cava. Da vi nævnte, at vi var klar til spise pizza igen i dag, fortalte Cirro, hvor vi skulle gå hen; det gjorde vi så og han gik med. Fin aften efter en fin dag.

Pizza med Cirro

Fredag den 30. maj 2014

En af de ting der tydeligvis har haft stor betydning for byen er tunfiskeriet, der foregår i lange udlagte net langs kysten. Vi var faktisk ved at sejle ind i et på vej ind til Portoscuso. Tidligere foregik 'slagtingen' af de store tun så i nettene inden fiskene blev bragt i land for at blive bearbejdet (gamle billeder viser noget der ligner færøernes grindedrab, tydeligvis meget blodigt). Nu til dags (fortalte Cirro os) bliver tunene i store net-bure til havs ind til fangstsæsonen er forbi. Herefter slæbes de levende (det lyder helt vildt) med to knobs til Malta, hvor de så endelig slagtes og bearbejdes. Det er en rejse på små 400 sømil, der tager 8 dage. Jævnfør med diverse transporter af levende svin og tænk hvad dyreværnsorganisationerne kan få ud af den historie (hvis den er sand).

I øvrigt var det stille dag i Portoscuso, hvor vi daldrede lidt rundt i byen. Besøgte en lokal forretning, hvor vi blev budt på vinsmagning fra fadene. Købte to liter af en lokalt fremstillet hvidvin (stærk og tør i retning af en spansk manzanilla) og slappede af. Sten lavede cordon bleu med svampe. Også i dag en stille dag, Ani lavede mad på en restaurant lige nord for den gamle tunfabrik. Det var Ani virkelig god til. Vi fik to forskellige menuer (ikke hver), lokale sardiske specialiteter. En af forretterne var røget tun i fire forskellige udskæringer (herunder rogn

og hjerte), serveret med chilli og løgmarmeledede og orange is virkelig lækkert. Vi vaklede tilbage til båden og faldt i søvn.

Søndag den 1. juni 2014

I går lørdag var så dagen, hvor vi skulle tage en tårevædet afsked med Ani. Taxaen kom til tiden og vi vinkede farvel. Det har virkelig været hyggeligt at have Ani som besætning. Vejret var fint, dvs. sol, men desværre ikke meget vind. Vi vidste at vores venner Jesper og Dorte i Pinton lå ovre i Carloforte, tre sømil væk, så vi startede maskinen og sejlede derover.

Gensyn med Jesper og Dorte fra Pinton (Caloforte)

Det var rigtig hyggeligt at se dem igen. Vi fik snakket og hygget os. Vi havde lagt os uden på dem, da de lå langs kysten ved en kommunal kaj, hvor man ikke betalte noget. Til gengæld var der ingen faciliteter overhovedet. Da vi først på eftermiddagen havde studeret vejrmeddelingerne, meddelte Jesper og Dorte, at de ville sejle idag tidligt om morgenen, for der ville komme noget dårligt vejr, og de ville gerne til Cagliari inden, for de skal have Pinton på land et par dage.

Carloforte har indledt tunfestival: En uge med fest, farver, kulørte lamper, telte, boder, højtalere med dåsemusik og karruseller med den specielle form for musik der skal til i karruseller.

Dorte og Jesper fortalte om det, man bør se i byen, så vi tilbragte eftermiddagen med at gå rundt i de hyggelige, smalle gader, med blomster og vasketøj, der ligger smukt op ad bjergsiden. Vi gik også en tur i fuglereservatet hvor vi så flamingoer, der var temmelig lyserøde. Vi blev enige med os selv om at sejle samtidig med Dorte og Jesper, så vi gik på pizzeria og fik os en dejlig – pizza. Vi var afsted

i morges ti minutter over seks. Vi sejlede til kun til Teulada, et lille sted halvvejs mod Cagliari.

Caloforte er en dejlig by, klistret op ad bjergsiden

Her er verden forlænget med brædder, vi er ret langt fra civilisationen, men det passer os fint, ret flot natur og ny marina, til en fornuftig pris. Her bliver vi til vejret er drevet forbi.

Tirsdag den 3. juni 2013

Det var helt stille, da jeg vågnede første gang her til morgen, dejligt. Jeg nød stilheden indtil jeg faldt i søvn igen. Næste gang jeg vågnede, var det begyndt at blæse lidt, jeg nød lyden af vandet, der slog mod skroget indtil jeg faldt i søvn igen. Dejlig morgen. Næste gang jeg vågnede, ja så var det naturen der kaldte! Potten! På vejen fandt jeg Fernet Brancaen! Dejlig morgen.

I går cyklede vi til Teulada. Porto Teulada ligger 8 km fra Teulada (mange byer her på øen er anlagt et stykke inde i landet, så på grund af gamle dages piratfare). Langs vejen dertil var der blomstrende kaktus i kilometervis, så flot. Man kan undre sig over at der er sådan en fin marina helt uden for lands lov og ret. Ifgl. de lokale er stedet oprindeligt en fiskerihavn men for os er der ikke nogen tvivl om at stedet og det nærtliggende militære område er den egentlige årsag til de store moler og den dybe havn. at den så i dag kan bruges af os er jo bare fint.

Torsdag den 5. juni 2014

Det blev til en overligger-læse-dag i går. I morges var vi tidligt oppe for at komme i god tid til Cagliari. Vi var faktisk ude af havnen lidt over seks og i Cagliari ved et-tiden. Vi så Pinton lige med det samme. Jesper og Dorte blev selvfølgelig inviteret ombord med det samme. Da i

mødte Jesper og Dorte i Caloforte havde de varmt anbefalet Marina del Sole, og sagt at det var lidt af en klondyke, hvor ikke alle planker på broerne var sømmet fast. Nu tilføjede Jesper, at der ikke er sat et eneste søm i, siden de var her for fire år siden. Her er meget hyggeligt og minder på mange måder om Skudehavnen i gamle dage; der ligger en hel del 'skibsprojekter', og de ser ud til at de har ligget her længe. Toiletfaciliteterne ligger i nogle telte på molen, det ser meget interimistisk ud, og sådan har det vist været i årevis.

Sådan som jeg har forstået det, fungerer de større havne lidt specielt her i Italien. Det er kommunen/regionen, der ejer alle havne områderne, og så udliciteres dele af den til forskellige entreprenører. Kommunen har dog altid et par pladser, en offentlig kaj hvor det er gratis. Nogle steder står der, at man kun må ligge der i 48 timer, nogle steder ligger man langskibs, andre steder lægger man sit eget anker ud og mange steder er det meget svært at finde disse offentlige pladser. Der er som regel ingen faciliteter, men som regel bliver man heller ikke opkrævet havnepenge. I de udliciterede områder kan priserne variere betydeligt (det er vist det vi derhjemme kalder privatisering og som skulle give de bedste priser for forbrugeren?), men selvfølgelig også kvaliteten af den service der udbydes.

Vel ankommet foldede vi vores cykler ud og cyklede op og handlede i et fint supermarked, hvor man kan få en del fine antipasti: Vitello Tonnato og skiver af farcerede peberfrugter- det blev vores middag.

Fredag den 6. juni 2014

Sten overvejer at sætte et filter på vandforsyningen for at rense vandet, det vi skal drikke. Vi har filter på håndpumpen, men den bruges ret sjældent, så den er lidt tung i det, men da vi et par gange har oplevet mudret vand og vand der smagte af klor synes han at det er tiden nu hvor vi bevæger os østover. Vi gik ud for at finde vandfiltre, og det lykkedes os at finde to af de tre skibsprovianteringsforretninger der i byen. I vores søgen efter dem fik vi skridtet hele Cagliari's havnefront af. Det synes som en dejlig by. Vi fandt turistkontoret og til frokost delte vi to antipasti, lækkert.

Jesper og Dorte fik Pinton på land i morges og skal være på land hen over weekenden, så vi aftalte at gå på pizzaia sammen om aftenen. Det blev på Pomodoro Rosso som de havde fået anbefalet af TIM-manden, der havde solgt dem deres internetforbindelse. Det var rigtig hyggeligt og vi fik dejlige pizzaer.

Lørdag den 7. juni 2014

Nu er vi i Italien og tapas er blevet erstattet af antipasti; det er ikke spor svært at væne sig til. Vi havde inviteret Jesper og Dorte til middag og serverede selvfølgelig italienske specialiteter: Vitello Tonnata, røget sværdfisk med olivenolie og ruccola, tomatbagte auberginer og derefter kalvesnitzel med vilde svampe. Derefter var der igen efterspørgsel efter ost eller desert, men en grappa for fordøjelsen gled dog ned.

Søndag den 8. juni 2014

En skotte der ligger her med sin båd, havde fortalt os, at der er søndagsmarked lidt syd for byen. Der skulle vi selvfølgelig ud. Det var et rigtigt godt og kæmpestort marked, med friske grøntsager, frugt, brød, fisk, ost pølser og vin. Vi blev budt på smagsprøver: grillstegt pølse og fisk samt friskkogte bitte-bitte små snegle. Sten fik det meste af sin frokost her. Vi kom selvfølgelig derfra med ost, pølse, brød og vin.

Der serveres smagsprøver ved markedet udenfor Cagliari

Mandag den 9. juni 2014

Vi havde været oppe ved den nærmeste benzintank i går for at få vores dunke fyldt op med diesel; det var desværre ikke lykket, da vi ikke forstod det italiensk maskinen brugte, for måske var det maskinen og vores kort der ikke kunne sammen. Vi havde fået at vide, at der er betjening på tanken i dag så vi fik fyldt vores dunke.

Udsigt over Cagliaris tage fra Bastione San Remi

Da dieselprojektet var overstået, gik vi ind til byen og helt op til Castellet, op på Bastione San Remi og videre op til Piazza Arsenale. Her er så pittoresk, masser af smukke huse, smukke tage, altaner, vasketøj, blomster, træer, masser af foto-ops! Vi endte på Pomodoro Rosso og fik igen to dejlige pizzaer, og så var vi også brugt op. Handlede lidt på vejen hjem.

Vi havde oppe i byen spurgt på hvad det kostede at leje en bil i tre dage. €120. Vi fandt så en på nettet til €45 (en såkaldt last minute deal), det er f. billigt; den skal godt nok hentes i luthavnen 7 km herfra, så vi skal ud og køre bil på onsdag.

Tirsdag den 10. juni 2014

Vasketøjet skal blive færdigt i dag, vi er inviteret til middag på Pinton. Der er planlagt en stille dag, med lidt rengøring i fru Hansens kælder.

Onsdag den 11. juni 2014

Vi havde mødt Brian og Brenda fra Canada oppe på broen her i Cagliari. Oprindeligt mødte vi dem i Ciutadella og har ikke set dem siden. De skulle på land her, inden de skulle tilbage til Canada. De kom forbi i går aftes, og vi inviterede på en drink. Dejlige mennesker, som jeg tror vi møder igen.

Vi var oppe ved otte-tiden gik ind til busstationen og fandt bussen til lufthavnen (4€ / stk). Vi fandt vores bil en Fiat 600, og havde som sædvanligt lidt svært ved at finde ud af lufthavnen og ind på rette vej. Det gik dog, og vi satte kursen nordpå. Lidt nord for Sanluri drejede vi til højre, og kørte op i bjergene og gennem en masse dejlige landsbyer. Her ligger landsbyerne højt, alle næsten på en bjergtop. Vi

bevægede over mod Su Nuraxi som er en bebyggelse, helligdom (en Nurahgi) og kilde, der stammer tilbage fra bronzealderen.

Herefter fortsatte vi nordpå på bjergvejene til vi var nord for Oristano, hvor vi satte så bilen op på motorvejen.

Vi havde sat os for at overnatte den første nat i Algiero. Fremme i Algiero ved halv syvtiden, og kunne ikke finde nogen B&B inde i den gamle by, men faldt over et turist-service-kontor, som henviste os til et sted lidt uden for byen (men i gangafstand) i første række lige ved stranden.

Bymuren, borgmuren rundt om Algiero

Vi flyttede ind og drog straks mod byen, ca. 20 minutters gåtur, med det var helt fint efter en dag i bil. Vi gik selvfølgelig forbi mainaen og den offentlige kaj, hvor vi faldt i snak med Peter og Jane i deres Dehler 36: Blue Jay. Det viste sig at vi havde utroligt meget tilfælles: vi havde næsten sejlet samme vej herved, de havde været i Cambodia og meget andet. Det var rigtig hyggeligt, men efter en flaske rødvin, knurrede min mave så meget, at det næsten forstyrrede konversationen og de anbefalede et sted at spise: Paco. De forklarede hvor det lå. Det sagde ikke mig spor, men Sten gik direkte derop (jeg er altid imponeret over hans stedsans, som jeg selv helt mangler). Peter havde også anbefalet deres lammekoteletter med rosmarin (det viste sig nu ikke at være rosmarin, men derimod en lokal krydderurt, der hedder mierto) sauce, så den hoppede vi på, dejligt. Vi drak en flaske god sardisk rødvin. Der måtte åbnes to flasker for den første var 'proppet'. Man er altså aldrig i tvivl, når det sker. Til kaffen fik vi grappa med anis; iflg. kokken hos Paco er specielt Sardisk.

Torsdag den 12. juni 2014

Da vi kom i går snakkede vi om, at her kunne vi da godt blive i to nætter. Her til morgen tog vi et strandbad. Det var som sædvanlig dejligt, da vi lå ude i det - i Middelhavet. Morgenmaden her på B&B Viadelfmare, er en samlet forestilling, hvor alle gæsterne spiser om det samme bord på familiens terrasse på tredje etage, med udsigt over stranden og havet. Far og mor serverede og hyggede om os. Der var tyskere, italienere, en slovener, os og så Giuseppe fra Crotone (i Calabrien). Da han hørte vi var danskere og sejlede, fik vi besked på at sejle til Crotone, hvor han boede, for så ville han vise os omegnen. Hans kone er dansk, så derfor betragtede han os straks som en del af sin familie.

Vin er en væsentlig del af afgrøderne på Sardinien

Vi kunne beholde vores værelse, så vi besluttede os til at blive og så tage til vingården Selle & Mosco her til formiddag. Den ligger kun otte kilometer nord for Alghero. Det var et utroligt flot sted, i utroligt flotte omgivelser. Vi 'kom til' at købe lidt vin, dejligt. Vi kørte ud mod Cappel Caccia, for måske at se Neptuns grotter. Cappel Caccia var flot, men at komme ud til grotterne var lidt af et projekt, der involverede to timers sejltur og billetter til € 60 (jeg tror vi har set de drypstenshuler vi skal se i vores liv), så vi afstod og kørte hjem til vores B&B.

Vi fandt et pizzeria, fik frokost, et havbad og holdt siesta. Vi gik indtil byen om aftenen og inden vi spiste gik vi en tur rundt på bastionerne omkring Alghero, flot bygningsværk. Vi havde fået at vide at Pesca d'Ore var byens bedste fiskerestaurant, der spist vi fik kæmperejer.

Fredag den 13. juni 2014

Dropper morgenbadet og gik direkte til fællesmorgenmad. Vi sagde farvel og på gensyn

til Giuseppe fra Crotone efter at have fået hans telefonnummer, og satte kursen mod Cantina Sociale de Vernaccio, en vingård lige nord for Oristano.

Indkørslen til Seller & Mosco er flankeret af to blomstrende agaver

Vi kørte ad kystvejen som var meget flot og uden ret meget bebyggelse. På Cantina Sociale de Vernaccio er de kendte for at producere den kraftige mørkegule Sardiske Vernaccio hvidvin, og også her kom vi ud med et par flasker vin. Vi satte nu bilen op på hovedvejen mod Cagliari, og satte BRICO (et byggeskilt) ind i vejviseren. Vi skulle have nogle fittings til det vandfilter vi gerne vil have på vores ferskvandsforsyning. Vejviseren viste os fint frem, men da den meddelte, at vi var fremme, var vi midt i en rundkørsel? Vi vidste at vi var tæt på, men kunne ikke rigtig se hvordan vi skulle komme videre. Efter en tur tilbage på motorvejen, rundt i rundkørslen et par gange, så vi BRICO, og langt om længe fandt vi det også. Me...een vi fandt ikke vores fittings. Der var dog også et kæmpe supermarked, så alt imens vores blodsukker sank, fik vi handlet. Sten fandt et pizzeria på vej ud af indkøbscenteret, og reddede således vores blodsukker fra at nå klippebunden. Vi kørte direkte til marinaen med vores vin og andre indkøb. Der var kommet en dansk båd Anna Sofie (fra Limfjorden) med Keld og Vanda ombord. De kom over til et glas hvidvin, da vi havde været i lufthavnen og aflevere bilen. Søde mennesker, der har været af sted et år mere end os og som er på vej langsomt hjem efter at have været i Grækenland og Tyrkiet. De planlægger at sejle gennem kanalerne hjem næste år.

Lørdag den 14. juni 2014

Det er blevet rigtig varmt nu (36° udenfor), og vores wind-scoop (tilpasset kulsejl) fra sidste år

er kommet på arbejde, det larmer ikke som ventilatorene. Der udføres kontorarbejde og vaskes. Har fået at vide at der er fællesgrill i aften oppe i et af teltene på molen. Grillen tændes ved ni-tiden, klar ved ti-tiden, medbring kød til os selv og noget flere kan dele. Så hygges der ind til England skal spille fodbold mod Italien. Det skal nok blive hyggeligt.

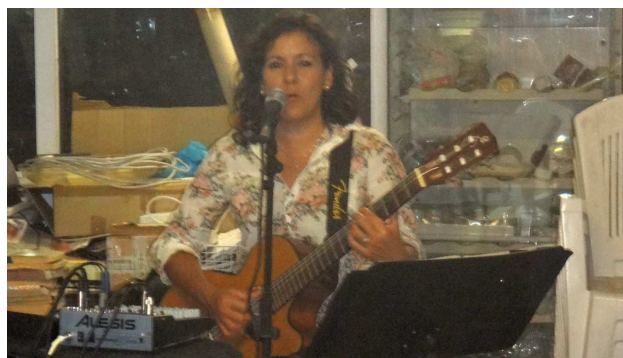
Onsdag den 18. juni

Italien vandt over England i lørdags. Der blev danset og viftet med et kæmpe italiensk flag. Det var i øvrigt en ret festlig aften. Vi var blevet gjort opmærksomme på arrangementet af Graham and Diana, s/y White Satin of Mylar fra Swansea i Wales. De ligger lige over for os på broen og de er ret stedkendte her. De havde to schweiziske sejlervenner fra Tessin, hvis båd pt. var på land, og de deltog også i festen.

Opvarmning til kampen mellem England og Italien

Graham and Diana har vist nærmest fast plads her. Det viste sig, at det var en englænder, der også bor her på sin båd, der stod arrangementet. Han underviser i engelsk, så en masse af hans elever (søde unge italienske damer så Sten havde noget at kigge på) kom. Han havde også fået en cubansk pige til at komme og synge, så der var fest på broen. Sten bad hende om at synge Che el Comandante for mig (det er lige som blevet en tradition) og hun tøvede ikke et sekund og gav en perfekt udgave af denne populære cubanske revolutionære klassiker, noget som vi sætter pris stor på. Søndag var der ret stille på broen (tømmermænd?), jeg fik vasket nogle småting, og fik gjort noget ved strikkesøjet til Aranza. Når Leila kommer om en uges tid, så har hun jo garn med til en islandsk trøje til Elinor, så skulle jeg jo gerne have gjort pindene ledige.

Opvarmningen fortsætter, nu med musik og sang fra cubansk sangerinde der på vores opfordring sang: 'Che Comandante'

Nu kan vi se på vejrudsigten, at der er rigelig luft til at komme til Sicilien og vi har udset os et par havne, hvor der er mulighed for at lægge Troland, mens vi tager hjem i august. Så i mandags købte vi billetter hjem. Det bliver til, at vi rejser hjem fra Catania den 1. august og tilbage til den 2. september. Så kunne vi også orientere Buller og Kirsten Danø. Kirsten har efterfølgende besluttet, at komme herved inden vi tager hjem og Buller tager med os herved i september. Så er det på plads.

I mandags var der igen fodbold: Tyskland - Portugal. Vi havde egentlig ikke tænkt på det, da vi gik op i teltet for at få os en øl. Graham sad der, og havde ikke formået ejeren til at tænde for fjernsynet, vi satte os og da ejeren fik løsrevet sig fra sin samtale med sine venner, fik vi en øl og Sten fik ham formået til tænde for fjernsynet. Ikke nogen spændende kamp, men vi fik snakket lidt med Graham and Diana. Det viste sig at de kender Roger. Roger er i s/y Susanna, som vi oprindeligt mødte Gelves og tilbragte vinteren sammen med i Sevilla. De kendte ikke Liz, men Diana havde været kollega med Rogers ex-kone Shiela, - lille verden! Vi tog fra Cagliari til Villasimius relativt tidligt om morgenen tirsdag, mest for at skære 30 sømil af turen til Sicilien. Vi var fremme så vi kunne få en pizza til frokost i restauranten. Det var den bedste pizza siden den vi fik i Portoscuso, papirtynd og lækker.

Torsdag den 19. juni 2014

Halv syv i går morges tog vi af sted fra Villasimius og var her i Trapani i morges klokken halv elleve. Egentlig en ukompliceret tur på 28 timer. Det eneste problem var at

vinden var læns- minus 2-3 grader- træls! Så det var noget med spilerstage op-ned, op-ned! Og så lidt maskine. De havde lovet op til 9 m/s i løbet af natten, så vi havde besluttet os til at tage storsejlet med når det blev mørkt og sejle for genua alene. Men der var næsten ingen vind da det blev mørkt, kun 6 m/s -læns, - så det blev til, at vi gik for maskine og klodshalet storsejl. Storsejlet rebede vi, så det ikke fangede agterstagene, når vi rullede i søerne. Det viste sig at være en smart disposition, for da der kom mere vind (da det var blevet mørkt) var den stadig læns og det blæste 9-10 m/s. Da vi nærmede os Sicilien, så vi at havde en blind passager ombord, desværre havde den ikke overlevet. En blæksprutte var landet på dækket. Den må være blevet kastet på på dækket af en af de utallige medløbende søer.

Vi var inde i Trapani klokken kvart i ti og resten af dagen brugte vi til at restituere os, hvilket indebar et par timers søvn, lidt kikken os omkring her i Marina Viento di Mistrale. Her er meget hyggeligt, marinaen består af en enkelt flydebro lige ved fiskerihavnen. Det betyder at der er ret meget liv, og derfor lidt uroligt i havnen. Men de der arbejder her er vældig søde og servicen er i top. Vi fik en pris på € 55/dag forhandlet ned til € 40, hvis vi blev her en uge, hvilket alligevel var vores plan, da det er her vi skal samle Leila op d 23. Det tæller også på positiv-siden, at der ligger et dagligt fiskemarked i tilknytning til fiskerihavnen lige ved siden af, dertil et dejligt charcuteri, et ok supermarked og en lækker-lækker bager lige i nærheden.

Fredag den 20. juni 2014

Vi ligger lidt uroligt, så vi brugte formiddagen til en cykeltur til de andre marinaer langs havnefronten, for lige at tjekke dem ud. Inden vi kom op på cyklerne, måtte vi lige på fiskemarkedet. Det ligger lige rundt om hjørnet. Det ser ud til, at det er direkte salg fra fiskerne der ligger i havnen. Super spændende. Vores tur rundt til de andre marinaer, betød at vi bliver liggende. Der er godt nok noget roligere lidt længere inde, men omgivelserne kunne slet ikke leve op til dem, vi har ude sammen med fiskerne og den hyggelige stemning der er, - og

prisen var højere! På vej tilbage kiggede vi lidt på Trapani, en rigtig dejlig by, med overraskelser rundt hvert gadehjørne. Vi fik frokost (pizza/spagetti) inden vi kørte til båden. Italien spillede fodbold mod Costa Rica om aften. Vi satte os op til marinaens lille bar sammen med tyve andre. Costa Rica kom foran allerede i første halvleg og Italien kom aldrig tilbage i kampen, så stemningen var lidt flad.

Lørdag den 21. juni 2014

Solen tager hårdt på gel-coaten, så det var i dag, at overbygningen skulle have en gang voks! Det skal ske om formiddagen inden solen tager rigtig fat, så vi (Sten) tog os sammen. Vi var færdige klokken elleve og er ret tilfredse med os selv.

Saltudvinding i salinerne syd for Cagliari for 50 år siden. Det har været umenneskelig hårdt i 35°

Søndag den 22. juni 2014

Vi foldede vores cykler ud og kørte ud til salinerne syd for byen. Det var tydeligt, at der stadig udvindes salt, blandt andet ser det ud som om, at der flere steder bliver udvundet vejsalt. Vores mål var et museum, hvor var så heldige at kunne slutte os til en guidet rundtur. Guiden var fantastisk. Han mestrede at blande mindst 3 forskellige sprog og inddrage de enkelte nationaliteter i gruppen. Selv var han den yngste i en familie, der i generationer har udvundet salt her. Han beskrev levende produktionsgangen, arbejdsmetoderne. Blandt andet sang han den sang, der blev sunget når man 'høstede' saltet, hvor man talte sækkene med salt, så opsynsmanden kunne følge med i produktionen og sikre de rigtige lønudbetalinger. Det har været et afsindigt hård arbejde når 'høstsæsonen' var inde i august.

Saltmøllen, der idag er museum og restaurant

Der var fuldstændig tomt da vi kom: to- tre biler på parkeringspladsen. Da vi var færdige med rundvisningen, holdt der over tres biler på parkeringspladsen: Alfa Romeo'er i forskellige udgaver alle sammen. Den sicilianske Alfa klub var på skovtur og skulle spise her. Spektakulært syn!

På vejen hjem kom vi forbi et supermarked hvor vi handlede lidt.

Mandag den 23. juni 2014

I aften kommer Leila, så jeg nettede båden let og flyttede alt det, der til daglig ligger i pigeværelset og ud i vores 'master bed-room'. Leila ankom planmæssigt klokken tyve minutter i ni, men ikke på busstationen, hvor vi stod og blomstrede, men bussen havde sat hende af midt på strandpromenaden, for det er jo dertil de fleste turister skal. Vi fandt dog hinanden og vandrede i samlet trop ned til Troidand. Til aften tryllede Sten et udvalg af antipasti frem, til det nød vi lidt rødvin.

Tirsdag den 24. juni 2014

Som lovet af meteorologerne fik vi blæsevejr, men det var indregnet i planerne, så i dag stod det på bytur i Trapani, som vi er kommet til at holde meget af. På grund af blæsevejret var fiskemarkedet hurtigt overstået, alle bådene lå i havnen, så der var ikke meget at sælge. Sten fik sat penge ind på sit TIM kort hos en Tabaci. Frokostpizzaen spiste vi der, hvor Sten og jeg spiste sidst, på et af de lokale pizzeriaer. Om aftenen spiste vi på en lokale restaurant, hvor vi fik en let middag til hvilken vi nød lidt rødvin.

Onsdag den 25. juni 2014

Højt oppe, på det nærmeste bjerg lige bag Trapani, ligger Erice. Også en af de byer, hvor alle har været: Fønikiere, grækere, romere, normanner og nu turisterne; en utrolig smuk by, med en flot udsigt. Der går en tovbane derop (>750m), så den tog vi. En flot tur. Sten og Leila havde fulgt min vurdering, at det ikke var nødvendigt, at tage cardigan eller trøje med. Man er vel geograf og ved godt at temperaturen falder 1 grad pr. 200 m, og det var da også med i min beregning, men jeg havde ikke set stignings-tågen og -regnen komme! Nå, en lidt kølig oplevelse og udsigten kom og gik! Vi tog også svævebanen tilbage. Marinaen havde arrangeret 'transfer' til svævebanestationen, vi var blevet kørt derud, men det tog noget tid, da de skulle hente os; vi kom dog tilbage i god ro og orden. I Erice havde vi spist en rigtig lækker frokost-menu til bare € 15 (incl vin), så vi fik en beskedent aftenmad bestående af brød, pålæg, skinke og ost.

Med svævebanen til Erice

Torsdag den 26. juni 2014

Som planlagt var vejrudsigten fin, vinden var taget af og klokken kvart i ti tog vi afsted fra Trapani med kurs mod Favignana, en ø, der ligger 10 sømil ud for kysten som den største af de tre øer i Isole Egadi. Der var vi så lidt i elleve. Favignana skulle angiveligt være det sted hvor Odysseus strandede og hvor heksen Kirke omdannede hans mænd til grise (Hvis dette ikke er korrekt lyttede jeg ikke godt nok efter i gymnasiets timer i oldtidskundskab). I dag et dejligt sommersted, med lokale turister. Vi udforskede byen omkring havnen, drak lidt .... kaffe og gik over og så på tunfabrikken ude fra. Tunfabrikken, var i øens storhedstid øens

vigtigste indtægtskilde.

Og så var det i dag Sten lige pludselig måtte intensivt på kontoret. For snart et par måneder siden havde han sendt en artikel til Bådmagasinet, men ikke hørt en lyd, ja faktisk end ikke en kvittering på at den var modtaget. Nå ja, selvom det var lidt underligt, er bladet jo i sin gode ret til at bestemme hvad de kan bruge, og artiklen var måske lidt vel lang. Og så lige pludselig i går aftes, lå der en beklagelse på den manglende reaktion, samt besked om at man vil bringe artiklen i to dele med første del allerede i augustnummeret. Og her til morgen så yderligere instruktioner bl.a. om illustrationer i høj opløsning samt spørgsmål om, hvordan artiklen kunne deles. Så der blev travlt.

Café Troland serverede panerede kylling med stegte auberginer til.

Den gamle tunfabrik på Fagvingana. I bjælkerne hang tunfiskene mens blodet løb af dem

Fredag den 27. juni 2014

Inden det blev for varmt ville vi gå en tur over på øens nordside, hvor der er læ i dag. På vejen så vi tunfabrikken, og fik en guidet rundtur. Da vi kom stod der en sød pige i porten og bød os velkommen og fortalte os, at der lige nu startede en guidet tur på italiensk, og at der ikke var nogen på engelsk. Hun forsvandt et øjeblik. Da hun kom tilbage sagde hun, at hun gerne ville vise os rundt på engelsk, for at træne sit engelske. Så vi fik en specialrundvisning, hun var utrolig sød og vidende, og det var en rigtig fin oplevelse. Derefter gik vi så over til en strand på sydsiden, hvor vi fik os en øl inden vi gik tilbage over øen til Troland.

Fredagsmenuen på Café Troland: Salat med bacon, saltede mandler og ricotta.

Lørdag den 28. juni 2014

Vi havde overvejet om vi skulle tage til Marsala

ca. 10 sømil eller til Sciacca ca. 50 sømil. Det endte med, at vi besluttede os til at sejle den længere tur til Sciacca. Så vi stod tidligt op og tog af sted kvart over syv. Der var ikke meget vind, og det der var kom (som det er blevet sædvane) lige agten fra. Ind imellem havde vi glæde af sejlene, som vi satte, men maskinen gik hele tiden. Det blev lidt lettere, da vi drejede østover så vi fik vinden lidt mere tværs.

Undervejs passerede vi de (vistnok) meget berømte føniskiske græske tempelruiner ved Selinunte som man så tydeligt inde på kysten i disen (i det mindste med kikkert) og Sten fik da også taget et fint billede med sin (kun sjældent brugte) 300 mm telelinse. Vi var i havn kvart over fire. Byen ligger op ad bjerget og vi kravlede op til den øverste del af byen, hvor vi spiste pizza med vin på kande, kaffe og grappa samt alle tiders udsigt over byen (med igangværende tre-dages byfest) og havet.

Søndag den 29 juni 2014

Der er som sagt byfest i disse dage, der er boder over alt og fest i havnen, folk hopper i havnen og der er tivoli på den anden side af havnen, og der har også været kapsejls i dag. Endnu en gang skulle vi ud at gå inden det blev for varmt. Vi havde set en mærkelig bygning oppe på bjerget øst for byen ved Hotel del Terme. Vi havde gættet på, at det var en teaterbygning. Det var det så også. (Leila googlede:) MEN den har aldrig været i brug. Da den var færdig kunne man ikke finde driftsmidlerne, så den står nu tom, man har vist endda også tømt den for inventar. Sørgeligt! Jeg ved ikke hvad der er mest sørgeligt, at den aldrig kom i drift, eller at den overhovedet blev bygget, for den er ikke køn!

Café Troland serverede Penne Amatriciana.

Søndag den 6. juli 2014

Det er sol og det er sommer, det er søndag, alle -eller det mindste mange- af de lokale er på vej de til deres fiskebåde med is og fiskestænger for at tage på havet og fiske, så der er liv omkring os. Stens computer kan ikke få bluetooth forbindelse med printeren (det havde den indtil han skiftede patroner og skulle line de ny op?), så han er er på kontoret. Vi er stadig i Sciacca. Vi ligger billigt (relativt), her er hyggeligt og byen

er dejlig. Når her er billigt skyldes det nok, at her ikke er ret mange faciliteter, blandt andet er her ikke bruser og Wi-Fi, men vi har jo vores TIM forbindelse og vores brusehoved til vandslangen, så vi klarer os.

Leila tog af sted i onsdags og havde, så vidt vi ved, en problemfri tur herfra med bus til lufthavnen i Palermo og videre med fly via Rom. Så nu er vi alene, og det må vi så prøve at vænne os til. Jeg har ikke lavet ret meget ud over læse, strikke og gå ture i byen. Der er egentlig ikke ret langt op til byen, men det er stejlt, 246 måske 248 trappetrin til 1. niveau, hvorfra det så bare fortsætter opad ad små kringledede gyder med flere trapper, så det er godt for konditionen....., men det skal ikke gøres i middagsheden.

Sciacca, byporten

Vi har haft en vis udskiftning af naboer, og der er to engelske både, der ligger her fast, for deres ejere bor oppe i landet. Hyggelige mennesker, som vi pumper for oplysninger om de lokale forhold. Vores nyeste nabo førte et defaced Red Ensign (dvs. med et emblem i). Der findes kun et begrænset antal klubber der må føre disse efter særlig tilladelse (lidt lige som KDY og Randers sejlklub der har hhv en og tre stjerner i deres splitflag), så Sten undersøgte det og fandt ud af at båden var fra Fowey. Der var med Blåmusling - og Leila - tilbage i år 2000, (det føles ikke som det er 14 år siden). Vi faldt i snak med ham og hans besætning, som skulle hjem i går via Palermo. Vi underholdt med vores nyerhvervede viden om de lokale busforhold, dem havde Leila jo undersøgt, de fik endda Leilas kort med krydser på, hvor bussen startede og billetsalget lå. Men, det var lørdag, så den bus kørte ikke. De fandt dog en løsning, som indebar en taxa til busstoppestedet. De havde

ikke mod på turen op ad bakke med deres bagage (som vi heltmodigt havde gennemført), men det er ikke alle, der rejser så let som Leila. Vores nabo er pensioneret børnelæge, men arbejder seks uger om året frivilligt for SOS børnebyer (Norge afd.), mest i Afrika, næste gang skal han til Tanzania. Det var interessant at udveksle vores erfaringer fra med arbejde i 3. verden i Cambodia med hans erfaringer fra Afrika.

Jeg tror vi er blevet lidt sære. Vi nyder virkelig at være et sted i længere tid, kigge på folk, nusse rundt, spise forskellige steder og handle hos de lokale. Det er vist det nogle kalder at få 'stedet ind under huden'. Nogle gange får vi - måske især Sten - det lidt dårligt med det, for vi 'burde' flytte os. Men ærlig talt, vi har oplevet så meget de sidste fire år, at vi næsten ikke kan skelne den ene oplevelse fra den anden, og det er da ærgerligt. Det er da lidt absurd at man skal ty til min dagbog for at komme i tanke om hvor hvad skete hvornår. Sidste vinter holdt vi så en længere pause. Vi var væk fra båden i fem måneder - fem måneder ja; men af dem brugte vi jo to måneder i Indonesien og Cambodia. Også en på opleveren så det vil noget!

Selinunte, de har alle været her før: fønikierne, grækerne, romerne og nu er vi her: turisterne

Tirsdag den 8.juli

Vi havde set ruinerne ved Selinunte fra havet, de så imponerende ud, så dem ville vi gerne ud og trampe rundt i. Jeg havde undersøgt busforbindelserne, men Sten var mere lun på at leje en scooter. Jeg gav efter, for når vi var sluppet godt for at køre tre uger på motorcykel i Cambodia, så måtte det vel kunne lade sig gøre; her er det trods alt asfalterede veje, ikke grusveje og det gik da også rigtig godt, selv om Sten sagde at

man godt kunne mærke forskel (hjulenes størrelse) og at han til enhver tid ville foretrække en MC.

Ruinerne dækker et enormt stort område; hvis det føles for stort eller det er for varmt, kan man blive kørt rundt i små elektriske golfbiler eller et lille elektrisk vogntog. Også her har de været alle sammen og sloges med hinanden: fönikierne, grækerne kartaginienserne (som ødelage stedet) og romerne. De sidst invaderende, turisterne, slås heldigvis ikke. Jeg tror at man alt i alt har fundet rester af fem-seks templer.

Onsdag den 9. juli 2014

Så var der semifinalen i fodboldverdensmesterskaberne mellem Holland og Argentina. Vi fandt det argentinske høflighedsflag frem og gik op på en bar og satte os til rette. Kampen endte uafgjort, og det var først da straffesparkskonkurrencen kom i gang, at vi kom frem i stolene. Men det endte godt, Argentina vandt. I morgen må jeg ud og købe en blå neglelak sammen med den hvide jeg har, ka' jeg så male tåneglene i de argentinske farver inden finalen på lørdag.

Udsigt over Sciacca

Torsdag den 10. juli 2014

Klokken er kvart over elleve symaskinen er væk og vi har forstærket stackpackens syning ved lynlåsen og givet det nye solsejl et indsnit. Sten er nu ved at slå et øje i, så den kan holdes bedere ned i hækken. Vi kan endda må at handle indden frokost.

Fredag den 11. juli 2014

Både i går og i dag har vi haft blæsevejr, i går skinnede solen, men i dag er det overskyet. Hjemmesiden opdateres, der læses, vaskes og

strikkes, kort sagt der hygges!

Tirsdag den 15. Juli 2014

Fodboldfinale i lørdags. Argentina og Tyskland skulle spille om guld. Det var en spændende kamp som Tyskland vandt i forlænget spilletid. Vi havde fået et bord på en restaurant, hvor vi tidligere havde været oppe at spise med en englænder, Martin som vi har mødt her i havnen, og hvor vi havde fået rigtig dejlig mad. Og det var ikke ringere denne gang. Fin måde at se fodbold på. Go' underholdning og dejlig ro og god tid til at spise.

I går fik vi spulet dæk og støvsuget og betalte for vores ophold her. Alt i alt et meget fint og anbefalelsesværdigt sted til en i dette land særdeles rimelig pris: €25/døgn.

I morges kom vi så ud af havnen ved syvtiden. Ingen vind, men de havde lovet at der ville komme noget op ad dagen. Loggen kørte ikke, selv om den havde været ude og havde fået en tur med tandbørsten. Sten mente at det var fordi der var groet vandplanter omkring der, hvor den sad (vi tager den normalt ind når vi skal ligge stille mere end bare en enkelt dag, men havde glemmt det denne gang og vi havde været i Sciacca i 17 dage), og at der skulle luges i dem. Jeg tilbød at hoppe i vandet og dykke ned og prøve at fjerne dem. Det lykkedes at fjerne det meste, så den måler næsten korrekt nu. Det eneste problem ved denne lille manøvre er, at der er lidt svært at komme op på båden når gummibåden hænger i daviderne. Sten fik skubbet gummibåden bagud, så jeg kunne komme op mellem gummibåden og båden. Således fik jeg et havbad i morges! En time til halvanden fra Sciacca kom en motorbåd i mod os, den sejlede mellem os og et sejlskib uden gæsteflag og nationallitertsflag og os. Det var carabinieri maritimo (kystvagten). Da den var kommet forbi, vendte den om og sejlede op til den anonyme båd, og standsede den. Så vidt vi kunne se, rakte carabinieri-båden et net over mod båden, hvori de nok skulle lægge deres papirer. Sten for jo lige ned efter vores papirer, så vi var klar, når det blev vores tur. Vi tjekkede lige, hvornår forsikringen udløb; det gjorde den i går! Ulykken var lille, da Leila havde haft den nye med ned. Den var blevet forlagt (det vil sige vi kunne ikke finde den), men vi havde den også

elektronisk. Sten fandt den, fandt printeren og skrev den ud. Så var vi klar. Carabineri var stadig travlt beskæftiget med den anden båd og vi kunne se dem ligge på det samme sted til de var uden for kikkertrækkevidde, så vi fik aldrig besøg. Det nye forsikringspapir skal vi jo alligevel bruge ved anløb i Licata, så det var ikke spildt arbejde. Faktisk er det en fin ting at marinaerne her (og også i Spanien og Frankrig) kontrollerer at bådene er ansvarsforsikrede for at acceptere anløb. Det kunne danske lystbådehavne lære noget af.

Vinden kom lidt før frokost.... kun for at forsvinde igen, dvs. vi fik ikke sejlet mere for sejl og vi tog storsejlet ned inden vi sejlede ind i havnen. Så fik vi på vej ind i Licata et anløbspust, der ville noget, 15 m/s. Det gik dog fint, men det blev ved med at blæse resten af dagen. Vi var ikke umiddelbart begejstret for havnen, ingen atmosfære, men et sted vi er trygge ved at lade båden ligge, når vi tager hjem til Danmark i august.

Fredag den 18. juli 2014

Min begejstring for stedet her (Licata) voksede ikke, da jeg onsdag morgen gik op for at benytte vaskemaskinerne: brugsanvisningen var lidt svær at tyde; når der stod at man skulle trykke på knap 1, betød det at man skulle trykke på den grønne startknap, hvilket ikke betød at maskinen gik i gang; pengemaskinen ville ikke tage mønter i dag og heller ikke 5 € sedler..... I et forsøg på at finde ud af systemet, spurgte Sten om man kunne få vasket ude i byen, og det kunne man. Vi afleverede vasketøjet og kunne hente det næste dag. Allerede nu havde jeg et bedre indtryk af byen. Om aftenen, gik vi op for at se nærmere på byen. Der ligger et fint indkøbscenter lige uden for marinaen, og det tager fem minutter at gå op til byen, som er meget, meget hyggelig og dejlig uden at være noget specielt. Vi gik en tur op til byens højeste dele, hvor der ikke kommer nogen turister; også her er der rig mulighed for trappetræning. Vi faldt ind et sted for at få en drink, og endte med at spise der. Tror jeg kommer til at falde rigtig godt til her. Vi mødte nogle tyskere her, som vi sidste år mødte i Ciutadella, de har ligget her i vinter og tager en vinter til her, de er meget begejstret for stedet. Det er Georg og Hanni

også, de sejler s/y Vinzentz en Halberg Rassy 42 også. Georg er oprindeligt fra Husum og vi kunne dele glæden ved at sejle i vadehavet med ham; han var nu en anelse overrasket over at møde en dansk båd med så godt kendskab til hans hjemmefarvand.

I eftermiddags var der kapsejlad, det foregik inde i havnens enorme forbassin, så vi kunne følge det fra cockpittet.

I morgen har så vi planlagt en cykeltur for nærmere at studere de dele af stedet, der er uden for umiddelbar gangafstand og så mangler vi bare lidt rengøring og oprydning inden Kirsten kommer på mandag. Således fortsætter livets gang i Licata.

Tirsdag den 22. juli 2014

I går landede Kirsten i Catania ved halv to tiden. Vi tog en bus dertil, for vi ville tage i mod hende og leje en bil. Det smuttede lidt med tidskoordinationen, vi kom lidt for sent, men heldigvis findes tekstbeskeder, så vi fik vores veje til at krydse på vej til biludlejningsfirmaet. Vi fik lejet en bil og sat kursen mod Licata. Vi havde kun et enkelt problem med at finde ud fra lufthavnen, for der var GPS i bilen og det gjorde livet lettere. Den havde jeg til gengæld meget ”sjov” ud af siden hen.

Der er fiesta i Licata i denne weekend

Kirsten blev introduceret til Licata her i dag. Vi havde håbet, at vi skulle på de to lokale museer, men det ene kunne vi ikke finde, og det andet var lukket, under ombygning. Vi snakkede med nogle tyskere, der har ligget her gennem et par år, og de mener museet har været under ombygning der sidste fire-fem år. Her til aften spiste vi der, hvor Sten og jeg havde fået nogle dejlige pizzaer forleden dag. For at få mere glæde at

GPS' i bilen i morgen, blev jeg sat op i bilen for at finde ud af, hvordan den fungerede inden vi i morgen sætter kursen mod Agrigento, templernes dal. Jeg synes selv jeg blev ret god til det.

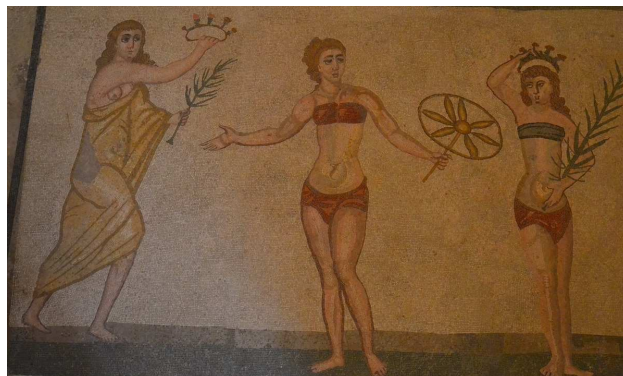
Onsdag den 23. juli 2014

Vi kom af sted ved ni-tiden og kørte direkte mod Agrigento, tempeldalen, hvor der ligger resterne af en græsk by, hvor der er en del templer bevaret. Det var ret flot, resterne af borgernes huse er begravet under et lag jord, men templerne er blevet gravet delvist ud. Et står endnu, fantastisk. Det er undervejs blevet ombygget og anvendt til kirke, så derfor er det ikke blevet brugt som byggemateriale andre steder, hvilket har været mange af de øvrige templers skæbne. Et af templernes grundplan stod tilbage, det var på størrelse med en fodboldbane, og det tilsammen med resterne af de statuer af titaner (det var dem der bar himmelhvælvet i den græske mytologi) der var bevaret gav virkelig et indtryk af de enorme dimensioner. Inden vi kørte tilbage til Licata tog vi ned til kysten til Scale dei Turchi ('tyrkens trappe'). Det er en kalkformation, der ligner hvide kæmpe trin. Det var vores plan at bade, men der var rødt flag og ingen af de lokale badede. Det blæste en del og der var bølger, der slog ind over skærene lige ud for kysten så vi undlod at optræde. Vi spiste i stedet på en restaurant, der lå halvvejs oppe på klippen og havde en fin udsigt over havet og klippen, og kunne sidde i læ, så servietter ikke fløj os om ørerne. På vej tilbage viste GPS'en, hvad den kunne. Den kunne køre til waypoints, der var blevet lagt ind, - også waypoints, jeg ikke var klar over jeg havde lagt ind. Det var ikke rigtigt populært. Stens eneste kommentar til sådanne situationer er altid at: "så har du noget at skrive om i dagbogen".

Fredag den 25. juli 2014

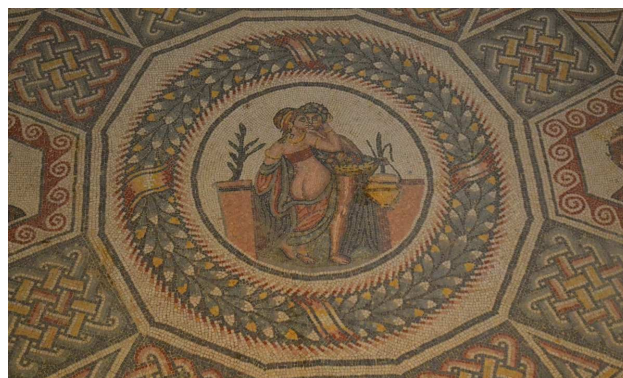
Kirsten havde her i foråret haft det uheld, at hendes g-mail var blevet hacket, så dele af hendes telefon virkede ikke efter hensigten. "Norden" gik så i gang med at reetablere, hvad der kunne lade sig gøre herfra. Så i går var Kirsten på internatkursus i, hvordan det kan og bør virke på hendes telefon.

I dag var vi så på biltur igen. Jeg havde også i går været oppe i bilen og lægge waypoints ind i GPS'en.

Villa Romana del Casale, gulvet i kvindernes sportssal

Først skulle vi til Piazza Amerina og se Villa Romana del Casale og derefter videre til Caltagirone. GPS'en blev sat til at køre os mod Villa Romana del Casale. Vi var enige om, at vi skulle køre af små veje, så motorvejene blev slået fra. De veje GPS'en valgte var ret små, meget små, - og de blev smalle også. Ja, så blev vi efter en halv times kørsel gjort opmærksom på at nu gik vejen ikke længere men var spærret mellem to os ubekendte steder! Ja, så var det jo bare at køre tilbage til hovedvejen. Så meget for at komme tidligt frem. Ifølge "Turen går til Sicilien" så er mosaikkerne i villaen dækket af plastiktage, som det er varmt at gå under. Vi nåede frem og heldigvis var Turen går til..... lidt forældet, for museet er blevet moderniseret og dækket over med solide trækonstruktioner med fri luftcirkulation, så det var en fornøjelse at gå rundt og se på de næsten 500 kvadratmeter gulvmosaikker fra omkring 300 år e.v.t.

Villa Romana del Casale, gulvet i kejsrens soveværelse

Lørdag den 26. juli 2014

Kirsten og jeg havde gjort lidt forstudier oppe på havnekontoret, for at finde ud af, hvor vi kunne komme på besøg på en vingård. De udstyrede os med nogle brochurer og telefonnumre, men sagde, at vi da skulle spørge Alfredo inde på cafeen, for han havde jo en vingård. Vi fandt Alfredo og spurgte, om det var muligt at besøge hans vingård. Det var det selvfølgelig og her lørdag morgen satte vi kurs mod Quigniones, der ligger knapt 10 kilometer uden for byen. En af vores nye venner Georg (oprindeligt fra Husum i Schleswig), som har haft sin båd liggende her i et par år, tog med os. På Quigniones blev vi modtaget af Angelo Massaro (kældermesteren), som fortalte, at familien Quigniones oprindeligt var kommet hertil fra Spanien, og at vingården havde været i familiens eje i generationer. Vi blev vist rundt (hvor ejeren Alfredo sluttede sig til os), og det var virkelig sjovt at se en lille vingård, der producerede lokal kvalitetsvin til lokalt forbrug. Den ligger utroligt smukt på bjerget over Licata. Efter diverse smagsprøver røg der lige et par kasser ind i bagagerummet.

Alfredo Quigniones mellem sine vintønder

Om eftermiddagen gik Kirsten og jeg en tur oppe til kirkegården og bagefter vaskede Sten og Kirsten dæk, mens jeg vaskede tøj, så Troldand var rigtig fin, da vi gik op i byen om aftenen. Jeg lavede pizza til aften på et sted vi havde fået anbefalet. Sådant en lørdag aften er der virkelig gang i den her i Licata. Der er marked og alle folk var af huse i deres fineste stads. Rigtig hyggeligt og fantastisk for 'people watching'. Pizzaen var fin, men det mest fascinerende var ligegodt gæsterne i deres fine tøj.

Søndag den 27. juli 2014.

Nu var dækket jo rent efter gårsdagens vask, så det skulle poleres! Vi gik alle tre i gang og efter knapt to timer var det gjort; det er bare så godt, og hvor det skønt, at vi har fået det gjort inden vi tager hjem. Om eftermiddagen var der fri leg og vi planlægger en tur til Ragusa, Siracusa og Etna. Vi bliver nok væk i to dage.

Mandag den 28. juli 2014

Vi var rigtig tidligt oppe og i bilen allerede klokken klokken kvart i syv hvor kursen blev sat mod Etna. Vi brugte bilens GPS, men havde min tablet med som back up. Vi havde ingen problemer, ud over, at den destination der stod i Turen går til ... ikke fandtes i GPS'en. Vi fandt dog en nærliggende by, hvorfra vi kunne følge vejskilte, så det var OK. Vi måtte lige have en snack inden vi kastede os ud i turen op til Etna, så vi købte en sandwich. Den var så stor at vi spiste resten til frokost, da vi kom ned fra vulkanen. Fra parkeringspladsen skulle vi først med en kabelbane, derefter med bus-jeep.

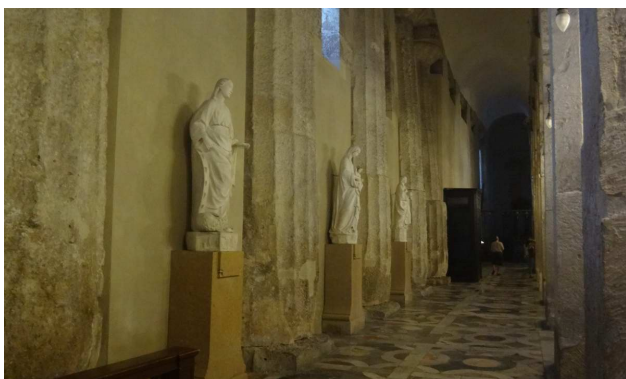

På kanten af krateret fra Etnas udbrud fra 2002: helt kulsort hul i jorden

Så vi endte oppe ved det sted, hvor Etna sidste havde et udbrud i 2002. Et vindomsust stort, helt kulsort hul i jorden, hvorfra det stadig dampede - dybt fascinerende også selvom vi efterhånden har set en del vulkaner på så forskellige steder som på Hawaii og i Indonesien.

Da vi kom ned kørte vi til Siracusa for at finde et sted at overnatte og se byen. Det første sted vi spurgte havde ikke tremandsværelser, så vi fortsatte vores søgning. Vi måtte dog have en kop kaffe inden. Mens vi nød vores kaffe kom portier'en fra det hotel vi lige havde været inde og spørge hos, hen for at drikke kaffe og ryge på

samme café som vi havde slået os ned på. Han spurgte om vi stadig ledte efter B&B, og da vi bekræftede, anviste han et par stykker lige i nærheden. Vi gik ind i det nærmeste og fik et dejligt værelse ud til en lille gård med blomster. Det lå på hovedstrøget ned til den gamle bydel og var flankeret med træer med røde nerier lå lige midt mellem den antikke bydel og den gamle bydel. Vi pustede lige lidt ud og gik så ned mod den gamle bydel; ikke den antikke, den tager vi i morgen. Det var en fin tur langs havnefronten, ud om bastionen, i de smalle krogede gader og over den kæmpe domkirkeplads. Domkirken er bygget over et gammelt romersk tempel, hvor søjlerne indgår som en del af vægkonstruktionen. Fantastisk flot. Vi fandt et spisested hvor Sten og Kirsten fik risotto med fisk og skaldyr og jeg fik spaghetti med pistacienødder.

Et antikt tempel er blevet bevaret fordi det ændrede funktion: Den kristne kirke flyttede ind!

Tirsdag den 29. juli 2014

Formiddagen var sat af til at studere den antikke del af Siracusa. Fra vores fine B&B gik vi derhen på et kvarters tid, og der var rigeligt at se på. Antikkens stenbrud, hvor krigsfanger og slaver brød sten til huse, templer og meget mere. I bunden af stenbruddet er der nu fugtigt og meget frodigt, så det var dejligt at slentre rundt der. I udkanten af stenbruddet fandt vi Archimedes grav. Derefter så vi det romerske amfiteater og det græske teater; begge var velbevarede. Nu insisterede Sten på at se et maleri af Caravaggio, der hang i et af paladserne i den gamle by men som var lukket i går, så vi gik tilbage til den gamle bydel, og på vej dertil, så vi resterne af et Apollo tempel der ligger ved indgangen til den gamle bydel. Her var der

marked, og det lod vi os selvfølgelig opsluge af. Lige pludselig fandt vi os selv udenfor et antipasti-sted, hvor vi øjeblikkelig slog os ned og fik frokost. Vi nåede dog og se maleriet inden paladset lukkede og daffede så tilbage til hotellet, hvor der blev dømt siesta. Vi havde internet på hotellet, så vi undersøgte de nærmeste spisesteder og fandt et pizzeria, med fine anbefalinger. Der var også et pænt og ordentligt sted, men vi var ikke rigtig imponerede af pizzaerne. En skal være papirtynd, uden alt for meget fyld og bagt i en ovn der er så varm at smagen fra alle ingredienserne 'flyder sammen' (siger Sten).

Havnefronten i Siracusa er virkelig flot

Onsdag den 30. juli 2014

Turen tilbage til Troldand i Licata gik via Portopalo, Marina Ragusa og Ragusa. Portopalo er en kæmpestor fiskerihavn, og der sker virkelig noget på den front. Der er dog ikke nogen faciliteter for lystbåde. Bugten som havnen ligger i er fint beskyttet, og der er mange ankermuligheder, men ingen muligheder for proviantering i umiddelbar nærhed. Der var heller ikke muligheder for at få en kop kaffe, så vi fortsatte kaffetørstige mod Marina Ragusa. Her er der til gengæld masser af faciliteter for lystbåde; fin stor marina i et udpræget turist- og sommerhus- og hotelområde så vi ville frygte at her er temmelig trist i vinterhalvåret. Marina Ragusa ligger en halv times bilkørsel fra selve Ragusa, så vi kørte dertil for at finde et sted at spise frokost. Ragusa er også en af de byer, der på et tidspunkt er blevet helt ødelagt af jordskælv. Byen er så bygget op igen under barokken og der er masse flotte huse. I den ene del blev byen bygget op med ny gadeplan og brede veje. I en anden del af byen har man

beholdt det middelalderlige gadeforløb. Det var der vi satte kursen imod, og hvor i vandrede rundt og indsnusede atmosfæren. Vi fik frokost og nu kørte vi direkte mod Licata. Vi var matte, det havde været en lang tur pakket med oplevelser så vi havde fået noget på opleveren. Jeg bed tænderne sammen og gik op og vaskede med det samme. Én maskine, så var det gjort. Sten havde heldigvis været så forudseende, at der var rissalat og stegt kylling i køleskabet, så middagen var let at gå til. Nu har Kirsten så fået at vide at der er 'fri leg', for vi skal have pakket alt det, vi ikke har brug for på båden mere og det skal vi så have hjem i Grenågade. Det skal vi have ordnet i morgen.

Udsigt over Ragusas tage

Torsdag den 31. juli

Der pakkes til hjemturen i august, afgang i morgen herfra omkring frokost. Og nu er det rigtig fint at have bilen, ikke at skulle slæbe alt bagagen med bussen. Det er dejligt at tænke på at vi skal hjem til rigtig dansk sommer! Og jeg vender tilbage til dagbogsskriveriet når vi kommer herved igen den 2. september.

Ries dagbog

Fra Licata, Sicilien den 2. september 2014 til Messolonghi og Athen 6. december 2014

Efter en dejlig august måned i Danmark, hvor vi fik besøgt venner og Stens mor i Hornbæk tog vi tilbage til Troldand i Licata. Sommeren har været helt vidunderlig i Skandinavien og alle vores venner fra havnen har haft rigtig dejlige sejlerferier.

Torsdag den 4. september 2014

Vi kom af sted fra Licata i morges (nu med feriebarne: Buller). Ude af havnen klokken syv. Det var vi ret tilfredse med, da de sidste dage har været lidt hektiske. Mest hektisk var nok weekenden, inden vi skulle flyve herved: Søndag morgen blev vi vækket af naboen Amalie klokken halv fem: der var vand i kælderen efter endnu et voldsomt københavnsk skybrud, det værste siden juli 2011! Vi gik ned og så på det. Amalie havde ret, heldigvis var der ikke så meget vand som sidst, og vi havde lagt et lag paller under vores papkasser, og det redede os. Bullers kælder ligger lidt lavere end vores, så vi vækkede ham. Det var heldigvis heller ikke slemt hos ham, også han blev redet af et lag paller! Ret hurtigt begyndte vandet at trække sig tilbage, og ved hjælp af fejeblade og spande fik vi faktisk tømt det meste, så nu udestår bare et få kælderen affugtet. Vi var begyndt at tømme papkasserne og lægge det i plastikkasser, men var ikke blevet færdige: vi manglede syv kasser. Søndag, efter vi havde sovet et par timer, fik vi så tømt dem og flyttet indholdet over i plastikkasser. Det er underligt at vi har boet i lejligheden i fire år, og der har været vand i kælderen to gange. I de 40 år mine forældre boede der, oplevede de det aldrig. Nå, men vi fik det klaret, og kom planmæssigt af sted til Sicilien tirsdag formiddag. Vi nåede en bus fra Catania til Licata allerede klokken seks, og var fremme på Troldand klokken otte og gjorde os klar til at gå på pizzeria. Onsdag så vi på byen, gjorde skibet klar og provianterede. Vi ligger nu for anker i Porto Palo på det sydøstligste hjørne af Sicilien, hvortil vi kom ved sekstiden efter 64 nm fra Licata. Da vi startede i morges, havde vi ingen vind, men den kom fra øst i løbet af dagen, og det blæste 10-12 m/s da

vi lod ankeret gå. I løbet af aftenen løjede vinden og vi fik en fredelig aften.

Lørdag den 6. september 2014

Det regner, det øser faktisk ned. Buller og Sten har iført sig regntøj, og jeg er gået ned i kahytten.

Vi kom tidligt op i går morges og hev ankeret ind lidt i seks. Kursen blev sat mod Crotone 190 nm, og det har vi ikke ændret på. Vi har ikke haft meget vind. I en lille time i går eftermiddags kunne vi gå for sejl, men det varede ikke ved. Buller havde lige som på turen til Porto Palo en line efter båden for at se, om der var nogle fisk der ville bide på. Det ville en tun i går. En ordentlig krabat: 70 cm og 6,8 kg! Vi fik den ind, fotograferet, slået ihjel, parteret og pakket i fine små pakker der blev lagt i fryseren.

Dagens fangst: før

Desværre havde vi en del gyng-gang da vi skulle have aftensmad, så det blev til den færdigmad Sten havde lavet inden afgang, meeen.... når vi kommer til Crotone så skal vi have tun. Natten er gået stille og roligt, først sidst på natten fandt vi de blå mænd frem, men det var nu kun en kort overgang inden vi så solen farve himlen rød i øst. Det varede heller ikke så længe; skyerne bredte sig og Sten så på radaren at der var regn i dem. Øv, regntøjet har ikke været fremme i år, jeg kan slet ikke huske, hvornår det var fremme

sidst. Det er forhåbentlig overstået inden vi skal i havn i Crotona. Det er vi nok om fire til fem timer, men det har været en begivenhedsrig tur, hvor vi ud over tropisk regnvejr og fiskefangst også har set delfiner og flyvefisk.

Dagens fangst: efter (med rissalat & tatarsauce)

Tirsdag den 9. september 2014

Nåede frem til Crotona ved firetiden i lørdags. Vi nåede at få vores regntøj tørt, og vi har ikke set regn siden, men det var dog overskyet om søndagen. Vi var godt nok lidt flade, men Sten fandt kræfterne frem og fik lavet små lækre tunbøffer med rissalat til aftensmad. Selv om vi havde sovet fint på turen faldt vi omkuld ved nitiden. Vi sov alle godt den nat. Dengang vi havde lejet en bil på Sardinien havde vi mødt Pino i Algeiro, han er her fra Crotona. Vi havde mødt ham ved morgenbordet på den Bed and Breakfast, hvor vi boede, hvor han snakkede med alle. Da vi sagde, at vi var fra Danmark, blev han meget ivrig og insisterede på at give os sit telefonnummer. Han var nemlig gift med en dansk pige, så han følte nærmest, at vi var i familie. Han insisterede også på, at vi når vi sejlede videre mod Grækenland, skulle stoppe i Crotona, for det var lige på vejen. Pino havde jo ret vi skulle stoppe her og søndag morgen ringede Sten til ham. Der gik ikke 15 minutter før han stod på bolværket. Han er en hvirvelvind, meget dejlig, gæstfri og glad mand. Han og hans kone Helen var på vej i supermarkedet og vi blev inviteret med. Helen tog det helt fint, at få tre tilfældige mennesker blandet ind i sine cirkler. Vi handlede og fik købt en del tunge sager dvs. flasker (såvel vand som mere alvorlige sager - Fernet Branca og Grappa)! Efter indkøbene blev vi sat af ved båden, og vi

aftalte at spise sammen om aften. Det viste sig, at vi skulle til en lille landsby i bjergene Papaniche. På et pizzeria der, fik vi nogle dejlige pizzaer, men de havde ingen vin! For Pino var det ikke noget problem, hans kone og danske gæster havde bedt om rødvin. Han gik ud på gaden og spurgte en mand der stod i sin hoveddør om han kunne købe noget vin, jøh, han havde da noget af sin svogers vin! Hvor meget ville han have. Efter ganske få minutter kom Pino tilbage med en fem liters dunk med rødvin. En meget hyggelig aften!

Hjemme hos Helen og Pino i Crotona

Inden vi skiltes, havde vi fået at vide at vi skulle være ved sejlklubbens restaurant klokken 11 næste formiddag. Vi var klar og Pinos people-moover kørte op foran klubhuset med Helen, deres datter Sara og deres barnebarn Julia. Begge meget søde piger, de skulle med lidt af vejen. Da de var blevet sat af, kørte vi op i bjergene til Monte Fuscaldi, hvor der er en enestående udsigt. Vi fortsatte til Sante Severino en landsby, der på afstand ser ud til at ligge på en afhugget bjergtop, helt fantastisk at se, både på afstand og tæt på.

Sante Severino

Undervejs gik det op for os at Pino skulle til Luxembourg samme dag..... i bil! Han og en anden havde tænkt sig at køre i et stræk! ok-efterhånden er der ikke meget, der kan overraske os med Pino. Vi spiste frokost på vej end mod Crotone og der kom hans ven, der skulle med ham til Luxembourg. Vi blev kørt tilbage til havnen, hvor vi tog afsked med vores nye venner under gensidigt løfte om at holde kontakten. En meget dejlig dag med oplevelser, vi ikke kunne have haft uden at have mødt Pino og Helen.

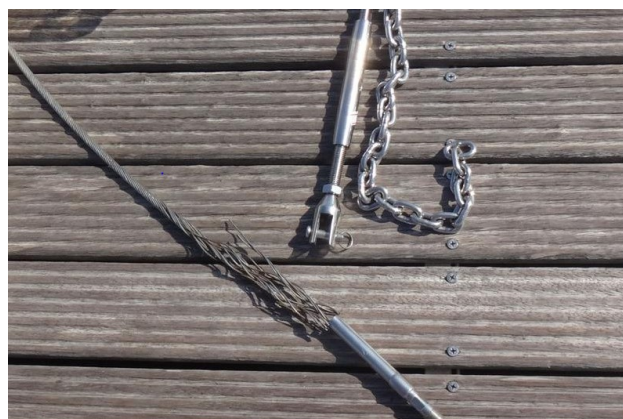
Om aften gik vi en tur i byen og var tilbage for at få tunbøffer a la Siciliana (med tomat, peponi, sorte oliven og pinjekerner) til aftensmad.

Vejrudsigten for de nærmeste dage er ok, så vi bliver her til på torsdag, hvor vi sejler mod Lefkas. Her til morgen var vi oppe for at aflevere vasketøj og få Buller klippet. Jeg fandt symaskinen frem og fik syet de syninger der er gået i påhængsmotorbetrækket og fik lige klippet en centimeter af det italienske gæsteflag, der efterhånden var blevet noget flosset.

Torsdag den 11. september 2014

Besøgte i går aftes Helen, hvor vi tog behørig afsked, fik dejlige snacks og et glas af den rødvin Pino havde købt i Papaniche. Vejrudsigten for i dag ser nærmest perfekt ud og vi sejlede ud af Crotone havn klokken lidt i otte. Det blev kun en time for maskine inde vinden kom, og vi kunne sætte sejl. Kursen var sat mod Lefkas. 170 nm mod VSV. Vi gik en fin halv vind-agten for tværs og vi spadserede fint der ud af. Ved tre tiden løjede vinden, og kom igen ret kraftigt fra øst, øv! Vi faldt af 30 grader fra kursen for at kunne holde gang i skibet mens vinden ret hurtigt tog til til 12-14 m/s. Så lød der en rrrritzchzzz lyd, vi kunne ikke lokalisere den. Lidt efter en bang lyd, heller ikke den kunne lokaliseres. Men da Buller gik på køjen og så op på masten (gennem vinduet lige over køjen), SÅ blev lyden lokaliseret: masten pumpede rigtigt meget, forklaringen var, at var babystaget var sprunget! Klokken var halv fem om eftermiddagen. Det blæste nu op til 15 m/s og søen havde rejst sig en del. Genuaen røg ned, og vi fik sat et fald frem til babystagets befæstning. Så gav vi storsejlet det andet reb og

faldt af til næsten plat læns med kursen mod Santa Maria di Leuca. Fyrre sømil næsten stik nord, og der var ingen tegn i skybilledet på at vinden ville løje, eller at bølgerne ville lægge sig. En rigtig gang gyng-gang, hvor det var svært at slappe af når man lå på køjen. Ved elleve-tiden var tendenser, men kun tendenser til at vinden løjede, og heldigvis viste det sig at passe. Da vi nåede Santa Maria di Leuca blæste det mellem 7 og 9 m/s. Vi fik identificeret havnen, hvor månen heldigvis var kommet frem, så det ikke virkede så dystert; men det er aldrig rart at anløbe en luv kyst til en ukendt havn, hvor lysene på havnefyrene er gemt mellem alle lysene fra byen. Klokken var blevet to om morgenen, så der var ikke liv i marinaens VHF. Vi fandt os en plads på trawlerkajen, hvor der var plads til at ligge langskibs. Vi fik os nogle af Bullers tunfrikadeller, en øl snakkede lidt om reparationsmuligheder og gik så til køjs.

Et meget brugt babystag, og dets erstatning

Lørdag den 13. september 2014

Vi vågnede op ved ved ottetiden i går morges, ved at de begyndte at arbejde på trawlene. Vi sejlede over til marinaen, hvor vi lå fint fint og i fred. Sten og Buller gik straks i gang med at løse problemet med babystaget, og jeg gik i gang med at vaske dækket. Jeg var kun halvt færdig, da de kom tilbage fra byen med delene til en løsning. Det viste sig, at de eneste de skulle købe var en ny vantskrue. De øvrige dele til reparationen havde vi ombord: lidt kæde, nogle sjækler og en Norseman-terminal. Det var en meget varm formiddag og vi svedte bravt. Det betød ikke noget for mig, for som sædvanlig når jeg holder på en vand-slange, blev jeg våd til skindet på to minutter.

Inden frokost var babystaget fixet og dækket rent. Vi spulede os alle under vandslangen og satte os op i marinaens bar og fik os en rigtig velfortjent øl.

Efter gårsdagens og nattens sejltur var vi alle lidt radbrækkede, så der var ikke rigtig gang i os. I dag har vi også taget det roligt; Buller har dog været ude at gå en tur op til fyret! Sten og jeg har egentlig bare været på kontoret og jeg fik gjort lidt rent på badeværelset, mens Sten og Buller var oppe og handle lidt. Det ser ud til at jeg nok kommer til at lave lidt mad i aften. Marinaen her i Leuca er rigtig fin og faciliteterne er helt ok, men der er også stil over byen. Jeg tror det er et ældre feriested for det bedre borgerskab. Her er masse rigtig flotte villaer, og selv om vi er lidt udenfor sæsonen er der stadig liv med lokale turister. Igen ser vejrmedlingen fin ud, vinden skal gå i NØ og overvejende blive der i de nærmeste døgn (men vi er en anelse mistænkelige efter forrige nats oplevelser), planen er at starte på de 120 nm mod Lefkas i morgen formiddag.

Nu i Grækenland, indsejlingen til Lefkas

Søndag den 14. september 2014

Der var jo ingen grund til at blive for længe i Leuca, når vi nu havde bestemt os for at sejle mod Lefkas. Det eneste vi skulle planlægge for var ikke at komme for tidligt til Lefka om morgenen, mens det stadig var mørkt. Det ser nemlig ikke umiddelbart ud til, at det er nemt at lokalisere indsejlingen til havnen, der ligger gemt bag en lav sandtange og hvor tidligere afmærkninger nu er inddraget (ifølge pilotbogen). Vi var af sted ved otte tiden, og der var fin vind fra starten, 6 - 9 m/s fra NE, og det gik fint frem over grunden. Nu havde vores tillid til GRIP filernes vejrudsigter fået et væsentligt skud for

boven, men skulle vi tro dem, så ville vinden løje sidst på natten. Vi rebede dog ned til natten; på det tidspunkt blæste det 8-12 m/s, så det gav lidt ro i båden, og det er lettere at rebe, mens det er lyst. Sidst på natten løjede vinden som lovet, og vi gik for motor de sidste par timer.

Indsejlingen fandt vi uden problemer og nåede at komme gennem svingbroen klokken 10 lokal tid (UTC+3). Det var vi godt tilfredse med. Svingbroen svinger en gang hver fulde time i dagtimerne. Det er ikke umiddelbart til at se, hvordan det fungerer, men der er ikke nogen problemer i det, det åbenbarer sig i det øjeblik broen begynder at bevæge sig. Indsejlingen til Lefkas er i og for sig ikke kompliceret om dagen! Jeg kan godt forestille mig, at det ikke er sjovt om natten, da der er nogle sande, der flytter sig, og de interimistiske bøger der er lagt ud, er ikke er ærlig i iøjnefaldende. Vi fandt os en plads i Lefkas marina. Vi bliver her nok ikke længe, da det ikke er billigt her; vi kan sikkert finde en ankerplads, som er en god del billigere.

Tirsdag den 16. september 2014

Da vi vågnede kom vi ret hurtigt ud af havnen. Vi sejlede mod en vig på Meganisi ved navn Vathni. Den første tid i kanalen gik vi for maskine, så gik det op for os, at der var vind at sejle på. I Vathni lagde vi os ved en bro, hvor vi lå fint i forhold til vinden. Det viste sig, at det var der en masse charterbåde, der også gjorde. Vi må lære at spotte stederne, hvor charterbådene ikke tager hen (hvis de findes).

Fredag den 19. september 2014

Også på Meganisi måtte vi betale for at ligge, betale meget (og det var jo ikke lige det, vi havde forventet os af Grækenland) så det var ikke svært at bestemme sig for at sejle videre onsdag morgen. Det gik sydpå mod Itaka også en bugt ved navn Vathni (har fundet ud af at vathni betyder dybt på græsk). Her fandt vi et sted lidt uden for lands lov og ret. Der er en kaj og to restauranter og det var så det. Meget dejligt sted; vi nød dejlig middag på den ene af restauranterne. Bakkede ind med brug af eget stævnanker for første gang!!

Buller skal med flyveren fra Athen lørdag, så vi skulle over på fastlandet. Planen var at tage til Messolonghi. Derfra ved vi, at der er flere

daglige busser til Athen (3½ time) og vi kan se, hvordan stedet og havnen er der, for der kunne vi godt tænke os at overvintre der. Der var fin vind, da vi vågnede på Itaka, vi daffede ud fra bugten og satte kurs mod Messolonghi. Det gik fint for en halv vind, bagbord halse. Sidst på turen forsvandt vinden, og vi måtte gå for maskine resten af vejen. Det var knapt 40 nm og ved fire tiden var vi på plads ved den yderste mole, med udsigt ud over deltaet, fin plads. Pladsen er ikke langt fra baren, så vi strøg hurtigt op og fik os en landgangsbajer. Inden vi faldt omkuld om eftermiddagen, tog vi jollen og sejlede over til bykajen, hvor Jeff og Lelia lå i Ivory Moon. det er vores New Zealandsk/Australsk/-Rumænske venner fra Sevilla i 2011-12. Dem har vi ikke set siden vi var sammen i Marokko, så der er en del der skal følges op på. Det var dejligt at se dem igen. Sten lavede mad om om bord til aften.

Itaka, nu ligner det Grækenland!

I dag gik tiden med at se på byen. Den er faktisk ret hyggelig og der er fine restauranter, caféer og en optiker! Jeg faldt for et stel og har bestilt dem med glidende overgang, farveskift og alt hvad den i øvrigt kan trække. De er færdige om ti dage. Jeg glæder mig! Vi snakkede lidt med Maria på havnekontoret om en kontrakt, der ser ud til at vi kan få en god pris her, nu skal vi lige regne lidt på det. Vi fandt en dejlig restaurant i en sidegade, hvor vi spiste afskedsmiddag med Buller. En masse små dejlige græske specialiteter. Her tror jeg godt jeg kan ligge vinteren over.

Søndag den 21. september 2014

Buller skulle heldigvis ikke tidligt af sted, så vi kunne komme op i god ro og orden. Vi tog den

obligatoriske tårevædede afsked med ham og han tog taxien til busstationen, hvorfra bussen kører til Athen. Efter udførlige regneøvelser havde vi fundet ud af, at det ikke nødvendigvis var den smarteste løsning at få en helårskontrakt her i marinaen. Vi gik op til Maria og snakkede med hende, og det viste sig at det var rigtigt, især fordi, at hvis vi fortryder, så ændrer de bare kontrakten og vi får helårsfordelene, så nu har vi papir på (og betalt for) at ligge her i vand og på land frem til april. Sagen er at vi nødig vil binde os til at være her de to sommer måneder, hvis noget andet skulle vise sig oppe Adriaterhavet (eller hvor vi nu tager hen.... planer er til for at ændres). I morges hørte vi at Buller var kommet godt hjem, men at det havde været en lang dag. Formiddagen gik med lidt oprydning og vi spiste frokost med Jeff og Lelia oppe i byen.

Tirsdag den 23. september 2014

Rolig dag med indkøb og lidt kontorarbejde. Selv om der kun er et kvarters gang op til byen, så er der mindst dobbelt så langt op til supermarkedet, så vi er glade for vores cykler. Det gør livet lidt lettere.

Torsdag den 4. oktober

Ja, vi har ikke flyttet os siden vi kom hertil, men det har passet os fint for der var mange småting vi skulle have tjek på. I dag er det overskyet, det regner af og til og det blæser. Med andre ord en god dag til kontorarbejde. Da Sten vågnede i morges kunne han konstatere at alt fungerede på båden, der var ikke noget han skulle kaste sig over, han overvejede endog at begynde at læse en bog. Men han har også haft travlt. Der er skiftet olie, olie- og dieselfiltre, stævnstigen har været hos smeden og blevet forstærket og der er indhentet tilbud på stackpack. Havnekontoret satte os i forbindelse med Dimitris fra bådudstyrsforretningen Waypoint. Han gjorde os opmærksom på, at når havnen havde formidlet kontakten, ville de beregne sig en fortjeneste på dette. Sten kom fint ud af det med Dimitris, så vi fandt ud af, at havnen havde beregnet sig 40%. Meget dyrere, end hvis vi skulle have den fra Danmark (Sten indhentede tre forskellige tilbud på nettet og de var €2-300 dyrere end det lokale! Nå, det bliver så ikke lige nu vi skal have den. Men Dimitris er blevet vores ven, den

står på kaffe, hver gang vi kommer op til ham. Han er godt nok lidt træt af, at Sten undersøger, hvad tingene koster på nettet inden han køber noget. Nu ved vi så, at vi skal gå direkte til ham, så er priserne helt anderledes, og forstærkningen af stævnstigen var rigtig fint lavet og prisen ok (kontakten til smeden var formidlet af Dimitris og ikke af havnen).

Og så er laderen blevet flyttet. Da vi skiftede laderen i St. Carles satte vi den nye under kortbordet. Det viste sig at ventilatoren på vidunderet en (Mastervolt som vi i sin tid vandt ved kapsejladsen i The Solent) larmede mere end det bare var hyggeligt, så nu er den blevet flyttet ind i skabet under 'førersædet'. Det fungerer rigtig godt; dér kan vi næsten ikke høre den. Et andet støjproblem var faktisk de ventilatorer vi havde sat op. De larmede så meget, at vi næsten ikke brugte dem; og gode råd var dyre! Vi købte nogle nye- støjsvage og det nyder vi meget, og de bruger næsten ingen strøm.

Det er dejligt, at ligge her i Messolonghi og nyde livet. For første gang i meget lang tid er vi sammen med en del danskere, der har valgt dette sted som deres udgangspunkt for sejlads. Vi havde kun ligget her i tre dage, så sejlede Carsten og Judy i deres motorbåd *Dream* ind i havnen og lagde sig ved siden af os. De har ligget her i Messolonghi et par år, så vi kunne trække på deres viden om stedet, og har haft et par hyggelige timer sammen med dem. De inviterede os til middag: grillstegt lam, stegt på deres egen medbragte Webergrill. Det er sjovt som folks vaner er forskellige; kun to dage før var vi af nogle andre danskere blevet tilbudt en Webergrill, for de brugte den aldrig, og nu havde den været med i tre år. Vi takkede pænt nej, for vi griller aldrig. Men det er nu dejligt at blive forkælet af andre, der sejler med grill. Et par dage senere sejlede endnu en dansk båd ind i havnen: *Fjøsen* med Jesper Sejl og hans kone Winnie. Jesper og jeg har en fortid sammen i DSB, men det er lang tid siden, og vi har mange fælles bekendte, så jeg har gået en tur op og ned af memory lane. Endnu en dansk båd *Pluto* skal overvintre her med Allan og Hanne. Forleden dag skulle deres gast Bent hjem. Det skulle Judy og Carsten også, - og lige pludselig var der fællesspisning for danskerne oppe i havnens cafe. En norskfødt svensker Tom deltog

også, han kan vel betragtes som associeret medlem. Vældig hyggeligt!

Ja, der er virkelig socialt liv her i havnen, og der er mange der kommer tilbage vinter efter vinter fordi stemningen og omgangstonen er så rar. Nye kommer til, dels finder de ud af at alle er hjælpsomme og at priserne er rimelige over vinteren, at man kan få gode aftaler. Nogle englændere Glyn og Vanessa i *Moonshadow*, er stoppet her, fordi vejret ikke rigtigt var med dem, så de kunne komme videre mod Frankrig som de gerne ville. De ligger lige over for os og vi har haft det rigtig hyggeligt, også der har vi været til middag. Vi har fælles interesser. Ud over sejlads, er det blandt andet nationale mindretal og de konflikter der opstår som følge af selvstændighedsbevægelser. De er aktive i en jødisk organisation som arbejder for menneskerettigheder for palestinenserne. Glyn har beskrevet hvordan han endte op i Israelsk fængsel, fordi han forsøgte at sejle forsyninger ind til Gaza på en katameran. Meget søde og rare mennesker. De er på vej hjem for at sælge deres båd (en Westerly) for at købe noget større. Og Glyn er over 70!

Glyn og Vanessa

Nu vil jeg lige nævne, at vi ikke bare har ført os frem på andres både, vi har også selv haft både Judy og Carsten samt Glyn og Vanessa til middag på Trolldand.

Det har også været rigtig dejligt vejr, mens vi har været her. Det er blevet til et par cykelture, en ud langs indsejlingen til havnen på østsiden, fin asfalteret vej til fine badestrande; en til vestsiden af indsejlingen, en mudderbane, der ville noget, men det er spændende områder. Vinteren er også ved at blive planlagt. Vi har fået købt billetter hjem. Det bliver med afgang fra Athen den 6. december, og så tilbringer vi et par dage i byen inden, hvilket vil sige at vi tager

herfra Messolonghi den 2. december og at Troidand skal på land den 28. november. Da vi besøgte Ricardo og Virginia i Indonesien for at år siden aftalte vi jo, at hvis Ricardo fik forlænget sin kontrakt, så skulle vi mødes på New Zealand i år. Ricardo fik forlænget sin kontrakt, så nu er vi i gang med at planlægge den tur. Billetterne er købt. Rejsen derud går over Chicago for at besøge Bente. Derefter til Fiji på vejen til New Zealand og så vej hjem via Hong Kong og Istanbul; begge steder med nogle dages ophold. Lidt af en planlægningsopgave, men den sjove af slagsen.

Onsdag den 8. oktober 2014

SÅ fik jeg endelig mine nye briller, og de er så fede. Store glas og 'automatiske solbriller' (forklarende note fra redaktøren: fotokromatiske linser). Tror mit liv bliver lettere fra nu af. Det har også taget lang tid, og min tålmodighed har virkelig været sat på en alvorlig prøve. Jeg har været der oppe mindst fire gange og spørge efter dem, men jeg tror bestemt at ventetiden har været det værd. Jesper og Winnie har også købt briller der, mindst fem par i de år de har været her, siger de. Da vi var oppe og hente dem her til formiddag, var optikeren Maria's mor der også, og alle var glade for at brillerne var kommet og synes de var flotte; hyggeligt sted at handle. Da vi kom tilbage til havnen, skulle vi have vores formiddagskaffe på havnens cafe. Hvem trådte ind på terrassen? Maria's mor med en veninde. Vi er jo venner nu, og de hilste begejstret. Lidt efter kom tjeneren hen og fortalte os at vores kaffe var betalt af damerne! Jeg tror vi kommer til at hygge os i denne by. Det er blevet godt vejr! Men hold op hvor har det regnet i den seneste uge. Det har i næsten tre dage stået på med regn, styrtregn, lyn, torden og hagl. I en jolle der har ligget på broen står der nu 14,5 cm vand (det meste af det faldet i to virkeligt voldsomme tordenbyger). Det er så nu, at folk er ved at komme ud af bådene og og først nu, at der er en vejrudsigt, af en sådan karakter at jeg tør vaske og tro på at jeg kan nå at hænge det op før næste byge kommer.

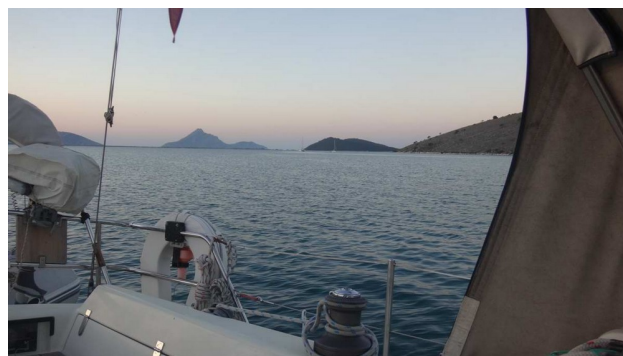
Fredag den 10. oktober 2014

Nu skulle vi så på efterårsferie og for første gang nærmere studere et par af de steder vi har

fået anbefalet af de sejlere der har ligget her i længere tid. Klokken kvart i ti i morges sejlede vi så fra Messolonghi.

Da vi sejlede ud, kom der lidt vind og vi satte sejlene. Det var dog kun en stakket frist og snart gik motoren igen. Klokken halv fire var vi i den ankerbugt vi havde udset os som mellemstation (bare 25 nm fra Mesolonghi): Limin Petala. Vi ankerede lige neden for en klippehule, hvor man vist nok kan kravle op til. Der lå kun en anden sejlbad. Alt gik stille og roligt, men under opankningen gik ankerspillet en tur, ... aaaankerspillet gik en tur, gik en tur...

Ja, så aftenen gik med at overveje, hvilket nyt ankerspil vi eventuelt skal investere i, og Sten fik læst anmeldelser i et tidligere nummer af Yachting Monthly, som han fandt i sin elektroniske samling, herefter blev der bestilt templates på de udvalgte favoritter.

Alene på en ankerplads, sæsonen er slut

Lørdag den 11. oktober 2014

Sten startede dagen med at forsøge at finde ud af, hvad der var galt med ankerspillet. Undervejs i denne søgen gik det op for os at bovpropellen også var stået af. Minus ankerspil minus bovpropel => Sejlbad billigt til salg => tålmodighed + grundig fejlfinding. Der blev målt, der blev prøvet, der blev målt og der blev trykket på kontakter. OG så virkede bovpropellen..... og ankerspillet også. Jeg kan godt huske, at min fysiklærer i grundskolen sagde at der ikke fandtes løse forbindelser i fysik, kun i privatlivet, men jeg kunne nu godt tænke mig at udfordre ham på dette eksempel! Sten mener det er et rælæ der var stået af, hvor kontakterne nu er rensed og alle forbindelser spændt efter. Ja, men så pakkede vi sammen, og hev ankeret op og sejlede mod Kalamos. Alle taler om George, der står på kajen og tager imod alle både der

kommer til øen, han er endda omtalt i den engelske pilot. Og ganske rigtigt, der stod han, og vi blev grundigt instrueret i, hvor vi skulle ligge og hvor ankeret skulle droppes. Vi lagde os med hækanker, vores 10 kg Bruceanker, en manøvre vi kender til hudløshed fra svenske farvande og som vi er væsentligt tryggere ved end at bakke ind mens der langsomt fires af på hovedankeret. Vi brugte eftermiddagen til at gå en tur i byen; den ligger op ad bjergsiden, så det trak lidt søm ud at gå derop, men det var det værd. Om aftenen spiste vi hos George. Der kom vi i snak med nogle italienske sejlere Paula og Alberto der sejler Orange Bay, en fransk Amél. De bød os på en drink på deres båd. Der blev vi præsenteret for en bitter lavet på alpeblomsten enzian. Meget lækkert, vi fik deres flaske med hjem, gavmilde mennesker.

Næsten alene på Kalamos

Søndag den 12. oktober 2014

Dagen begyndte rigtig godt, med en enzian-bitter! Vi havde besluttet os for at ligge over på Kalamos. Vi slappede af og om aftenen oplevede vi lidt 'ankermik', da der opstod en af de situationer med katabatiske vinde der er karakteristisk for dette farvande. Det er 'faldvinde' der opstår når luften på toppen af bjerget afkøles om aftenen. Dermed får luften højere vægtfylde end den varme luft nede ved havoverfladen, hvorfor de ofte med stor hastighed 'falder' ned af bjergskråningen og fortrænger den lettere, varme, luft. Orange Bay begyndte at drive, da en netop ankommende sejlers anker fik fat i deres. Vores nabo kunne lige pludselig trække deres anker ind, da det kom op så vi at det var et Bruceanker! Vi tænkte på det anker, vi havde ude, men så så vi at naboens havde fanget en sten pakket ind i mudder, som lige så nydeligt havde lagt sig i skålen! Vi var noget spændte på

om vi også skulle bidrage til underholdningen men slap heldigvis.

Mandag den 13. oktober 2014

I går aftes havde vi fået en nabo. En sejlbad der kom ind, mens det som nævnt blæste ret kraftigt. Det viste sig, at hans ankerkæde havde krydset vores ankerline. Han løsnede sin ankerkæde vi fik fat i vores 'bøjefanger' og fik en for-tøjning under hans ankerkæde og fik den vippet af vores anker. Vupti, vi var fri. Ved hjælp af saltvandsspuleren fik vi hurtigt spulet leret af anker og ankerline og så var vi på vej, og klokken var bare ti.

Maria og Michael i Synapsen (fra Hälsingborg) er i disse farvande på vej til vinterhavn, også i Messolonghi. Michal og Marie mødte vi for to år siden i Tarragona. De har planlagt at sejle til Nidri i dag og har inviteret os på middag.

Ankeret blev lagt i Tranguil Bay overfor Nidri klokken et. Synapsen havde meddelt, at de ville komme senere, så vi tog jollen og sejlede over til Nidri, så på stedet og fik frokost: Pita med kød løg, tomater og taziki (men ikke pommesfritter, som er sædvane her) samt to store øl for næsten ingen penge (€10).

Det var rigtig hyggeligt at møde Michael og Maria igen, der var en del, der skulle følges op på. Dejlig mad og hyggeligt selskab, hvad kan man ønske mere?

Ved vandfaldet, jeg havde ikke badetøj med

Tirsdag den 14. oktober 2014

Endnu en overliggerdag. Nidri er et turiststed, blandt andet er der udlejning af charterrbåde, så der sker meget. Sammen med Maria og Michael gik vi en tur op til et vandfald lidt udenfor byen. Det var en dejlig tur. Her er utroligt frodigt på øerne, masser af grønt og blomster. Det er

Ankerbugten ved Nidri

kommet lidt bag på mig. Oppe ved vandfaldet fik vi en kop kaffe, og da vi kom tilbage til byen, fik vi pita på vores 'sædvanlige' sted.

Onsdag den 15. oktober 2014

Da vi sejlede fra Nidri stod saltvandspumpen af! Øv, øv! Så måtte jeg i gang med pøsen. Inden vi sejlede ud af bugten var vi lige helt inde i bunden (Ormos Vlikho) at vende, for at se på forholdene. Den virker meget sikker og beskyttet. Herefter fortsatte vi syd om Skorprios, Onassis ø, der nu efter sigende er købt af en russisk rigmand; derefter mod Ormos Ambelke en af fjordene på nordsiden af Meganisi, hvor vi ankom halv tolv. Dette er en dejlig beskyttet bugt, og lige nu er der ikke ret mange her.

Da Michael og Marie ankom sad vi og drak øl på tavernaen i bunden af bugten. Umiddelbart efter frokost, gik vi sammen med den en tur op til en bjerglandsby, hvor vi drak kaffe. Hos en isenkræmmer så vi nogle gode spartler, vi kunne have glæde af, for vores bund er meget begroet. Men der var frokostlukket. På de små bitte terrasser foran nogle af husene, sad ældre kvinder klædt i sort og vævede. Jeg måtte eje et af disse vævede bordløbere .... og som Sten sagde kan den vel bruges som julegave.

Åhhh, og så blev jeg overtalt til at lave mad, og ud over, at jeg også skulle lave mad til Michael og Maria, så kom Adam og Camilla fra en anden svensk båd der ligger for anker her. Nogle af Michaels og Marias venner, meget søde mennesker, rigtig hyggelig aften.

Torsdag den 16. oktober 2014

Her er så dejligt, så her bliver vi en dag til. Saltvandspumpen blev gået efter i sømmene, og den pumper livligt igen (igen mener Sten det var relæet, der styres af pumpens tryk, der skulle kildes. Vi gentog turen op til bjerglandsbyen så

så vi kunne få købt spartler og komme i gang med at gøre noget ved begroningen. Vi gik ind på samme kaffebar som i går, og der mødte vi nogle danskere, også sejlere: Jesper og Karin, de lå med deres sejlboat 'Pingu' i nabobugten. Da vi om tilbage til Troidand, havde spist frokost og sovet til middag hoppede vi i vandet med spartlen og fik rensset bunden. Maggie Drum, hvis besætning vi oprindeligt havde mødt på Borneo og senest så i Mesolonghi, kom også ind for natten og lå for anker. Sten sejlede over og snakke med dem, og var meget optaget af at han kunne få jollen op at plane.

Fredag den 17. oktober 2014

Det bliver rigtig blæsevejr på søndag og vinden vil komme fra øst, så på det tidspunkt vil vi være i Mesolongi. Vi skal ikke sejle i modvind ind i Pelopones tragten. Derfor lagde vi kursen mod Limin Petala, hvor vi også overnattede første nat på vores efterårsferie. Desværre var der heller ikke vind i dag, så maskinen fik lov at arbejde. Ankerspillet virkede, saltvandsspuleren virkede og bovpropellen spandt! Vi kom fint frem, badede og slappede i øvrigt af på denne sidste dag på i efterårsferien. ....og så fik Sten igen prøvet at plane med jollen, denne gang medbringende vores håndholdte GPS hvormed han stolt målte farten til 11½ knob.

Lørdag den 18. oktober 2014

Så gik turen, også for motor i dag, mod Mesolonghi. Vi lettede anker ved halv ti tiden og var i Mesolonghi klokken tre. Vi tog os sammen og tog rullegenuen af med det samme. Vi skal jo have alle sejlene af, inden vi tager hjem, og selv om der er rigtig god tid, er der godt at få det gjort i god ro og orden. Efter alt det saltvand, vi har skyllet med den sidst uge, skal vi også have vasket dækket ordentligt i ferskvand, og det er lettest når der ikke er så

meget tovværk. Et engelsk par Olwyn og David, her på broen, som vi tidligere lå ved siden af, inviterede vi på drinks, søde mennesker, som kender farvandet, som vi kan lære noget af.

Søndag den 19. oktober 2014

Vi har absolut ikke nogen proviant ombord, så vi ville se om vi kunne finde et åbent supermarked, - det kunne vi ikke, så vi spiste frokost på en af restauranterne ovre ved bykajen. Mens vi har været væk, er der kommet endnu en dansk båd: Lærke med Ellen og Niels ombord. De har foreslået at vi spiser sammen i havnens cafe i aften og det er så aftalen. Vi har lavet en lang-lang liste ned projekter der skal laves inden vi tager hjem, og dem er vi ganske langsomt ved at gå i gang med. Tror nok vi må se at få provianteret i morgen.

På vandretur med Marie, Michael og Sten

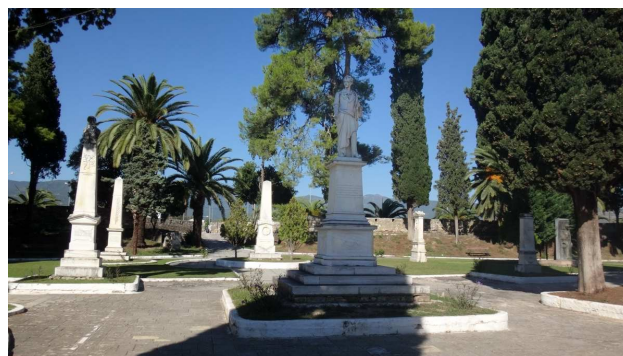
Tirsdag den 21. oktober 2014

Marie og Michael skulle lande her i eftermiddag med Synapsen. Den skal på land og overvintre her. Vi har inviteret dem til middag, så jeg gjorde rent som en hvid tornado. Her blev rigtig pænt. Det meste af tiden med rengøring går med at lægge alt det på plads, som bevæger sig umærkeligt ud af skabene, når man ligger stille det samme sted en længere periode. Nå, men det blev gjort. Samtidig med jeg skubbede og skurede, begyndte Sten på reparation af lønningslisten. Den havde fået sig et fur, mens Trolldand lå alene i Licata i august. Først skulle den rustfri lønningsliste afmonteres, og derefter var der vist tale om et betydeligt tilpasningsarbejde af

en teakklods, der så skulle limes på med epoxy. Hen på eftermiddagen var han tilfreds og vi pustede ud. Vi havde slet ikke set da Synapsen kom ind, men fandt den og bekræftede middagsinvitationen. Vi havde en hyggelig aften med snak, grin og vin.

Onsdag den 22. oktober 2014

Her til formiddag var der planlagt bytur med Michael og Marie, hvor vi skulle introducere dem til Messolonghis lyksaligheder. Vi tog dog ikke af sted før Michael og Marie havde tørret deres genua og pakket den sammen, og Sten havde gjort lønningslisten (helt) færdig. Vi fik præsenteret Michael og Marie for optikeren Marie, for skomageren (der huskede Preben Elkjær fra en landskamp i Athen tilbage i en fjern fortid), vist dem slagterne, supermarkederne, en kirke, skibsprovianteringshandleren Dimitros samt Heltenes Park (der hvor Byron og alle de døde fra Messolonghis belejring under den græske frihedskrig mod tyrkerne ligger begravede). Vi fik frokost på vores favorit pita-sted, et pitabrød med swarama, løg, tomater og taziki og en stor øl, pris €4.20, og så tager de endda opvasken. Jo man får noget for pengene når jeg laver mad.

Heltenenes park. Byrons epitaphion, hvor Byrons hjerte er begravet

Da vi kom tilbage og havde læst lidt, vaskede jeg dæk, for nu var det tiden at få vasket efterårsferiens salt af dækket. Jeg startede godt nok i næsten tørvejr, men det holdt ikke. Det begyndte at regne, regne meget! Jeg blev våd, rigtig våd. På et tidspunkt skulle jeg i land, og stigen smuttede og faldt i vandet! Jeg hang i armene på søgelænderet og ankeret og fik kastet et ben op på broen! Et ømt syn! Jeg fik bugseret mig op på broen, et syn for græske guder, men faldt

ikke i vandet (denne gang).

Da vores ekkolod sagde at der var 5 meter dybt opgav Sten på forhånd selv at dykke derned, men fik fat på Spiros i baren som sagde, at der ville komme en i aften i baren, der kunne dykke for op skulle vores ombyggede fine stige! Vi snakkede med englænderen over for os, han havde hørt dumpet at stige, der faldt i vandet. Han 'dykkede' så ned i kistebænken og tog et James Bond anker op (et 1,5 kg paraplyanker), Sten satte snor i sænkede det ned OG op kom ankerstigen.... i første forsøg! Morale: hav altid et James Bond Anker ombord!

Fredag den 24. oktober 2014

Så fik vi regnen. Det der startede i onsdags fortsatte i går og i dag. Vi har taget fat på lidt kontorarbejde. I går var Sten var oppe hos Dimitros mellem bygerne og betale forskud på på vores nye stack-pack, som vi har bestilt hos ham. Ja, så i dag fortsætter vi med indendørs sysler, mens regnen trommer på ruftaget og musikken flyder ud af højtalerne. I aften er vi igen inviteret til middag hos Maria og Michael, ja den selskabelighed; i går aftes var der svensk-dansk samling i havne cafeen. Hyggeligt!

På cykeltur ud til indsejlingen til Messolonghi

Lørdag den 8. november 2014

Så er livet ved at finde ind i den rutine, vi har været i hvert år, når sæsonen er forbi: en lang liste med projekter, der skal overstås inden vi skal på land, og en hverdag, hvor vi stille og roligt finder ud af, hvor man køber hvad. Det gør livet lidt lettere, at vi ikke behøver at proviantere fordi vi ikke ved, hvornår vi næste gang kommer i nærheden af en by med provianteringsmuligheder. Listen med projekter bliver mindre og mindre. Ferskvandspumpen er skiftet

(den gamle var begyndt at 'bøvse' og til sidst opgav den ævred helt), tovværket skyllet op, ruffet poleret, gummibåden piller op, vasket og pakket sammen osv osv. Vi synes selv, at vi har været flittige. Er i hvert fald en smule radbrækkede.

Ja, vi har jo haft rigeligt med pumpeproblemer, og nu har vi også købt en ny toiletpumpe. Den eksisterende er ved at være godt utæt, så man får våde tæer når der pumpes, men efter anskaffelse af en ny Pumpe hos Dimitris er vi nu klar, hvis det skulle blive værre. Der er nok ikke noget at sige til, hvis den skulle være blevet slidt. Vi bor jo her det meste af året, så der har nok været mere slid på den end på en gennemsnits toiletpumpe.

Vi har også fået lavet en lille flaske snaps med tormentil potentil til Alberto og Paula på Orange Bay, samt fortalte dem om det gode ved en morgenbitter. De synes godt nok det lød mærkeligt med en aperitif til morgenmaden. Ja, vi har ikke på vores store tur ligget i en vinterhavn med så mange danskere. Pluto med Arne og Hanne lå her da vi kom. Nogle rare mennesker, der har været lidt igennem i de sidste år. En nytårsaften faldt Arne om på badeværelsegulvet og faldt så uheldigt at han brækkede nakken. Blev lam fra halsen og ned. Efter sej, stædig og grundig genoptræning er han tilbage på båden. Jeg tror at Arne og Hanne er lige stædige, og at Hanne har skubbet på. Det er imponerende, at han nu kan bevæge sig rundt med bare en stok.

Thomas og Irene på Lira, havde vi vinket til på en ankerplads på vores efterårsferie. Der er nogle af Michael og Maries venner. Det er søde mennesker, som også inviterede os til middag. Vi var godt nok lidt mistænksomme, da Irene forkyndte, at vi skulle have bønnesuspe. Men vores mistænksomhed blev gjort helt til skamme. Dejlig thai inspireret bønnesuspe OG hjemmelavet chokolademusse til dessert. Skønt! En norsk båd var sejlet ind i marinaen og lagt sig ved vores bro. De var også inviteret med. Bente og Øjvind på Ceres, også meget søde mennesker. Fjosen, Synapsen og sidst Ceres er kommet på land. I dag rejse Bente og Øjvind hjem, så i går var vi på Roosters Egg og fik en dejlig middag. Det er ved at tynde ud.

Torsdag den 27. november 2014

I morgen skal Troldand på land, og det skulle blive ok vejr. Lige nu øser det ned, men i det store og hele har vejret har været fint indtil nu. Selv om det er blevet køligere, så har der været meget sol. Vi har nydt at lære byen at kende og alle de søde mennesker der er her. Da jeg plukkede bitre appelsiner til vores marmelade, kom der et ældre ægtepar forbi, da de fandt ud af, at jeg godt vidste, at de ikke kunne spises, men at jeg skulle lave marmelade, så hjalp de med at plukke appelsinerne! Jeg plukkede dem lige over for den malerforretning, hvor vi har indkøbt et stativ vi kan stå på under forårsklaringen. Det tog lidt tid at få det organiseret indkøbet af stativet, for der var flere der ville være parthavere og vi skulle lige sikre at marinaen var indforstået. Det er de, så nu er det købt og vi er foreløbig fire parthavere og der er en del, der har udtrykt ønske om at lån/leje det, så vi skal nok få dækket vores investering ind. De bitre appelsiner blevet kogt og kogt og kogt, da vi havde delt glas ud til dem vi synes skulle have noget, var vi ikke sikre på, at der var nok til os selv, så vi kogte et batch mere. Nu tror jeg vi har nok.

Det er også blevet til en cykeltur på 30 km til Aitoliko, der ligger på en ø ude i deltaet, men forbundet med dæmninger til fastlandet. Vi kørte et langt stykke af vejen gennem naturreservatet og fik set en kæmpe flok flamingoer og en stor flok pelikaner, og de er ... store! Lige udenfor Aitoliko er der en sigøjnerlejr. Det ser ikke helt så romantisk ud som på idealiserede billeder, en samling boliger bygget af skrammel, presenninger og gamle skabe. Der er også sigøjnere her i byen, men de dominerer ikke gadebilledet. Dejlig tur, men indrømmet: vi var flade bagefter.

Så oprandt den store dag: jeg blev folkepensionist! Stor dag, og jeg tror jeg egner mig til det. Vi fejrede dagen ved at spise på restauranten med de hvide duge. Niels og Ellen fra Lærke og Thomas fra Lira var med til at gøre aftenen festlig.

Det er også blevet til en del strikning. Dels med resterne fra den islandske trøje jeg har strikket til Sten og dels af resterne af garnet til endnu en islandsk trøje til vores niece i Sverige. Det blev til en del huer og vanter.

Så har vi også købt billetterne til rejsen hened i

foråret: vi kommer igen 19. marts. Men inden da skal det luge være jul og vi skal til New Zealand.

Vi er ved at have samlet alle de ting og sager vi skal have med hjem til København. Det er blevet til en del, også lidt sommertøj må vi have med hjem, da vi skal til New Zealand i februar. Så nu skal vi lige have båden på land og have den vasket grundigt, og det kan godt blive lidt af en opgave, da der er meget bevoksning på den, og havnens trykspuler er gået i stykker, så det bliver på den hårde måde dette skal ordnes. Så det bliver til et par dage på land, inden vi tager bussen til Athen.

Tirsdag den 2. december 2014

Vi var ret trætte, da vi ankom til Athen. Bussuren tog godt tre timer og vi var fremme på bystationen ved tretiden. En taxa kørte os til hotel Attalos, der ligger i centrum, 800 meter fra Akropolis. Vi flyttede ind og tog os en slapper. Vi har besluttet os for, at vi vil tage den med ro mens vi er her, og har kun to programpunkter: Akropolis og det nye Pantheonmuseum, og det har vi så tre dage til. Da det var blevet mørkt om aftenen, gik vi op på hotellets tagbar og fik os et glas røvin med udsigt til et oplyst Akropolis, SÅ var vi i Athen. Dagens opgave: find et lækkert lokalt spisested. Vi gik en tur i området omkring hotellet og kom ned i kineserkvarteret, men vi ville spise græsk og fandt et lækket spisested med enkel og god mad.

Akropolis

Onsdag den 3. december 2014

Dagens programpunkt var Akropolis. Det var fint vejr så vi gik stille og roligt derop og kom undervejs forbi flere områder med antikke ruiner. Der var en dejlig stille og afslappet

stemning i byen. Akropolis var en oplevelse, det så fuldstændig ud som på billederne i de bøger vi havde i oldtidskundskab. Der er en masse restaurering undervejs, men det foregår på en sådan måde, at vi sagtens kunne have glæde af at gå rundt deroppe. Alene udsigten over Athen er fortryllende. Efter at have beundret Parthenon, Erechtheion med Chariatiderne og meget mere, gik vi igennem agoraen.

Agoraen hvor bl.a. Sokrates slog sine folder

Det er det antikke bycenter hvor bl.a Sokrates har vandret rundt og som ligger på nordsiden, ved foden af Akropolisklippen. Vi fik os et velfortjent hvil i agoraen, hvor vi nød det dejlige vejr, stilheden og udsigten til Hephaistos' templet. På vejen tilbage fandt vi en gyros-bar, hvor vi fik os en gyros og en øl; det er en frokostmenu, vi er kommet til at sætte stor pris på. De centrale markeder i Athen er en hel historie for sig selv. De ligger lige ved siden af hotellet, vi bor på. I princippet er der tre markeder, men de ligger lige ved siden af hinanden. Kød og fiskemarkedet under samme tag; jeg må indrømme at jeg aldrig har set så meget kød på en gang... og fisk! Det var helt utroligt. Grøntsags markedet ligger lige på den anden side af gaden og er også fantastisk. Har ikke set noget lignende siden Barcelona. Og lige nu var her ikke turister der dominerede markedet, men de lokale, der var ude at handle.

I går aftes have vi set flere hyggelige spisesteder i området omkring hotellet, og da vi kun kan spise et sted af gangen gik vi i dag ind et andet sted, der lignede en blanding mellem en bar og et charcuteri. Helt fint sted, god betjening. Vi blev betjent af Maria, en sød og frisk pige. Hun blev glad, da hun fandt ud af at vi talte spansk, fordi hun var fra Madrid og hyggede sig ved at

kunne bruge sit modersmål.

Torsdag den 4. december 2014

Besøgets andet og sidste projekt var besøg på Akropolismuseet. Det er et nyt museum, gjort færdigt i 2009, og indeholder fundene (de der stadig er i Grækenland) fra Akropolis. Det er et meget flot museum, og man får en fin ide om Partenons størrelse og frisens omfang ved at gå rundt der. Jeg fik repeteret en del oldtidskundskab ved at gå rundt der, selv om der i oldtidskundskab (lige om i så meget historieundervisningen), ikke blev gjort så meget ud af at se disse fund i relation til det samfund de var blevet til i. Efter turen på museet så vi Dionysos teateret og det andet teater der ligger på sydsiden af Akropolis, jo- det er imponerende anlæg. På vej tilbage til hotellet gik vi gennem en gade hvor der er masser af små marskandisere, grækerne kalder den med rette Loppemarkedsgaden. Det var ret hyggeligt og vi lod os ikke friste. Vi spiste vores sædvanlige frokost på Monastiraki pladsen lige ved den metrostation, hvorfra vi skal med metroen lørdag morgen. Meget tidligt!

Athens kødmarked

... og fiskemarkedet

Om aftenen fandt vi en restaurant på nettet, der havde fået gode anmeldelser. Det var ok, men prisen lidt højere end dem, vi havde fundet lidt længere væk fra Monastiraki pladsen.

Fredag den 5. december 2004

Sten havde fundet ud af, at der i Athens gamle rådhus er et historisk museum med en udstilling om Grækenland efter efter selvstændigheds-krigen, hvor Osmannerne blev smidt ud og Grækenland blev selvstændigt (det var i starten af 1800 tallet). Det var en rigtig interessant og illustrativ samling og så blev vi oven i købet belønnet med en virkelig god særudstilling om skabelsen af nationalstaterne på Balkan, lige noget for Sten. Efter denne museumstur gik vi tilbage på hotellet for at pakke, så vi var klar til at tage den første metro i morgen tidlig. Vi var virkelig glade for det sted vi spise den første aften, så der gik vi hen for at spise igen.

Athen har virkelig været en rigtig positiv oplevelse, ligesom de Ioniske øer også var det. Det bliver dejligt at komme herved til Grækenland igen i foråret 2015; forhåbentlig allerede midt i marts..... faktisk har vi allerede købt billetter til den 19/3 og bestilt søsætning af Troldand den 27/3. Men som vi altid siger: Planer er til for at blive ændret.